

Contează!

anul II, nr. 1(2),
ianuarie - iunie 2011

**LICEUL ECONOMIC „VASILE CONTA“
TÂRGU-NEAMȚ**

Rezultate cu care ne mândrim!

Premii obținute de elevii școlii noastre în anul școlar 2009-2010

Concurs de creație literară „Mărgăritarele pentru suflet“

Premiul I - Costina Pristavu (clasa a VII-a B)

- Roxana Șargu (clasa a VII-a B);

Premiul II - Adela Simona Panaite (clasa a VI-a B);

Olimpiada de matematică: - etapa județeană

Premiul II - Dorian-Ștefan Maței (clasa a VIII-a);

- Tudor Cebere (clasa a VI-a);

Premiul III - Dănuț Trăsnea (clasa a VII-a);

Concursul național „Adolf Haimovici“

Premiul I - Damian Luca (clasa a XI-a);

- Ovidiu Movilă (clasa a X-a);

Premiul II - Pavel Popescu (clasa a XI-a);

Olimpiada de limba franceză - etapa județeană

- Premiul II - Antonia Bobric (clasa a VIII-a C);

Olimpiada tehnologii - faza națională

- Mențiune - Pavel Popescu (clasa a XI-a);

Faza județeană :

- Premiul II - Marius Naiman (clasa a X-a);

- Premiul III - Ovidiu Movilă (clasa a X-a);

Olimpiada de religie - etapa interjudețeană

- Premiul III - Marian Filip (clasa a VII-a B);

Festivalul național „Cântă buciurm pe Ceahlău”, ediția I

Locul I - Ana Dragu (clasa a IV-a C);

Concursul județean „Pro arte”

Soliști de muzică populară:

- locul I - Ana Dragu (clasa a IV-a C), Andreea Barbu
(clasa a VII-a);

- locul I - Elena Păduraru (clasa a VI-a B);

Soliști de muzică ușoară:

- locul I - Alexandra Voinea (clasa a X-a);

- locul I - Patricia Axinia (clasa a V-a);

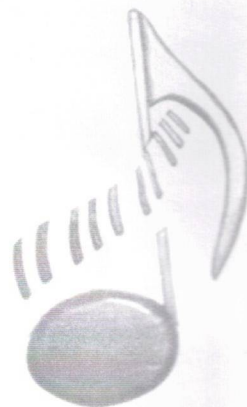
Concursul național „Creangă la el... acasă”

Premiul I – „Caru' cu proști” (clasele a IX-a și a X-a);

Seminarul internațional

„Educația mileniului II- educația ecologică”

Mențiune - Revista „Stropi de cerneală...”

Coperta I – „Stropi de cerneală...”, profesor Dan Țârdea

Coperta IV – Târgu-Neamț de altădată, din colecția prof. Daniela Cristea

Elevi de onoare

Dumnezeu m-a binecuvântat încă din momentul zămisirii mele cu o familie care a pus întotdeauna pe primul-plan credința. Crezul meu a luat naștere odată cu ființa mea într-o minunată zi de septembrie, fiind acum o parte din mine. Credința este regula vieții mele, este candela care îmi luminează permanent mintea și inima, este farul care mă călăuzește spre Împărăția lui Dumnezeu. Este virtutea de căpătâi care m-a ajutat să-L cunosc pe Dumnezeu. Încă de la prima întâlnire cu Dumnezeu, m-am simțiti privilegiat.”

„Le Bon Dieu m'a béni depuis le moment de ma conception avec une famille qui avait toujours mis au premier plan la foi. A la suite, mon credo a pris naissance à ce moment-là, une merveilleuse journée de septembre, credo qui fait à present partie de moi-même. La foi reste ma règle de vie, c'est une flamme qui éclaire mon esprit, mon cœur ; elle est le phare qui me dirige vers le Royaume de Dieu. Elle sera la première vertu qui m'aide à connaître Dieu. Depuis la première rencontre avec Lui, je me sens privilégié.”

„God has blessed me, from the moment I was conceived, with a family who always puts faith at the forefront. On a wonderful day in September my faith was born into me as I was born and it is now an integral part of me. My faith is my guide in life, it is the lamp which always lights up my heart and mind; it is the lighthouse that guides me towards the Kingdom of God. It is the virtue which has helped me to know God. Since my first encounter with God, I have felt privileged.”

În orice limbă ar fi rostite, aceste cuvinte ne trezesc marea curiozitate. Cine le-a rostit?

Autorul e doar un elev în clasa a VIII-a, dar nu un elev oarecare. Crescut în spiritul credinței, dornic de afirmare și plin de ambiție, s-a perfecționat mereu, a ascultat sfatul celor din jur și a rămas mereu înconjurat de modestie. De fapt, aceasta este o virtute moștenită de la părinți, preluată cu admirație și de sora sa.

Am trăit bucuria de a-l avea elev. Mereu implicat în problemele școlii, premiant și foarte ambițios. Olimpiadele de limba română, religie, matematică, istorie, biologie, franceză, concursurile de creație literară sunt prietenele lui. De la toate a strâns numeroase diplome și distincții.

Sunt convinsă că rezultatele se datorează muncii, perseverenței și încrederii în Dumnezeu.

N-am uitat să-i rostesc numele. E **Marian-Ioan Filip**.

Îi doresc să aibă călăuzită mereu calea de către Marele Creator căci, într-un interviu, eseistul, filosoful, economistul și omul politic român Petre Țuțea spunea: „Fără Dumnezeu omul rămâne un biet animal rațional și vorbitor, care vine de nicăieri și merge spre nicăieri”

Prof. Daniela Cristea

(Traducerea textelor: prof. Ecaterina Leu)

“The most tragic thing in the world is a man of genius who is not a man of honour. You cannot believe in honour until you have achieved it, better keep yourself clean and bright; you are the window through which you must see the world”

George Bernard Shaw

“The shortest and surest way to live with **honour** in the world is to be in reality what we would appear to be; all human virtues increase and strengthen themselves by the practice and experience of them.”

Socrates

“La moindre des qualités que doit posséder un **homme d'honneur** consiste à garder un secret. La plus grande consiste à oublier ce secret.”

Al-Muhallab

“Qui a perdu l'**honneur** n'a plus rien à perdre.”

Publius Syrus

Contează!

Sub căciula lui Dănilă Prepeleac

– De ce, măi femeie, nu avem și noi o bucată de pâine-n casă, să dăm la copii, că mor de foame?
– Mai întrebi, bărbate? Cine n-o muncit toată tinerețea și o umblat fără nici un rost pe lumea asta, fără să se gândească și el că are o casă, are o familie de întreținut și șapte guri de hrănit?

Discuția aceasta o purtam toată ziua, de dimineață până seara cu nevasta mea, care în loc să se gândească cum să ieșim din criza asta economică, căuta motive să mă critice. De ce nu putem fi și noi bogați?

Fără să-mi dau seama, ultima întrebare am rostit-o cu voce tare.

– Bogați? sări nevasta. Dănilă Prepeleac bogat... Cum poți să te-mbogățești fără muncă?

– Taci, am spus. Vrei să fim bogați? Bogați o să fim. Mă duc, Smarando, să-mi caut un job, să avem și noi ce mânca.

Primul pas e să ne purtăm diplomatic și să ne cumpărăm niște zdrențe mai arătoase. Mă duc și eu să-mprumut niște bani de la BCR, că am auzit că au dobândă mică.

Am observat cum vocea mea s-a schimbat, împrumutând un ton superior.

– Mai întâi mă duc la târg, să vând laptopul din garaj, că și-așa nu știu cum funcționește.

Am pornit la drum, ca să vând laptopul, și cum mergeam, m-am întâlnit cu un om uscățiv și foarte obosit. Venea de la târg. L-am întrebat de sănătate:

– Ce-i cu tine, tinere, de arăți așa?

– Iaca vin de două zile de la târg. Departe-i, bădiță, iar marocul' ista! Am luat și eu un telefon, de acela care pui la ureche și vorbești cu cine vrei.

Deodată mi-a strălucit o idee:

– Tinere, ce zici să facem schimb de produse? Dă-mi telefonul, că ți-oi da laptopul ista, că nu vreau să mai bat drumul până-n târg.

– Da' bine mai zici, bădiță! S-o facem și pe asta!

Am luat telefonul și m-am îndepărtat repede ca nu cumva să se răzgândească. Dar pe drum mă întâlnesc cu un om ce venea de la târg cu niște fire prinse de urechi.

– Ce-i cu tine, omule? Ești bolnav?

Omul se făcea că nu mă aude. M-am dus și i-am scos firul din ureche. Avea o formă ciudată.

– Ce-ai cu căștile mele de ascultat muzică, bădiță? Le strici! De-abia le-am cumpărat.

– Arată și la moșu' cum funcționește, că n-am mai văzut așa ceva până acu'!

Mi-a dat și mie să văd și chiar se auzea ceva la unul din capete. Am venit cu o ofertă:

– Ce-ai zice să facem schimb de produse, tinere? Mi-ai da firele alea de pus în urechi, și eu ți-oi da aparatul ista de vorbit.

– S-a făcut! a zis omul și a plecat.

În drumul de întoarcere acasă m-am întâlnit cu încă un om, cu care iar am făcut un schimb. Mi-a dat ceva mic, cu care zicea că poți stoca nu știu ce documente, în schimbul firelor mele de ascultat muzică.

Și așa m-am trezit acasă cu o bucată de plastic, în locul laptopului nou-nouț. Acesta-i Dănilă Prepeleac! Dar dacă stăm să ne gândim mai bine, în afaceri mai și pierzi.

Mai departe, știți povestea. Am cerut de la frate-miu drujba și ATV-ul să aduc niște lemne din pădure. Apoi, am cerut și carul cu boi, cu scuza că mi s-a împotmolit ATV-ul.

După ce-am stricat tot, m-am hotărât să investesc în industria lemnului. Investiția a fost făcută cu banii obținuți din întrecerea cu dracul din râu, care mi-a dat o sculă de aia cu patru roți, numită la oraș mașină. Întâmplarea a făcut că, la întrecere, dracul mi-a luat-o înainte, iar eu, luminat din senin, m-am întors frumuseț și am luat-o la goană, dar cu tot cu mașină. Mai târziu, am vândut-o și am luat o grămadă de bani pe ea, că era de aia nemțească. Cât despre concurentul meu, cred că a uitat de mine... Ce înseamnă o mașină la banii lui?

Acesta a fost începutul carierei mele de bogătaș. De la un țăran amărât, fără job, fără mașină, m-am transformat într-un patron cu vilă în centru' satului, cu o fabrică de-aia mare la care eram șef, cu laptop, calculator cu net de la Romtelecom, telefon pe Orange, mașină cu consum mare... om cu pretenții de-acu.

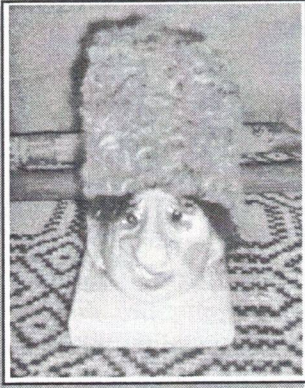
Daniel Movilă, clasa a VIII-a C

Lucrarea de mai sus a obținut Premiul special la Concursul de creație literară „Ion Creangă” Tg.-Neamț, 2009

Sub căciula lui Dănilă Prepeleac

Dănilă Prepeleac împreună cu soția și copiii săi locuiesc la marginea unui sătuc. Trăiesc într-o căscioară cu o curte nu prea mare. Abia că au pâine pe masa copiilor. În fiecare zi Dănilă și nevasta lui merg la lucru pentru a avea din ce trăi. În timp ce părinții sunt la muncă, copiii merg la joacă la copiii vecinului. Seara, târziu, când părinții se întorc acasă, discută despre ziua de care au trecut și despre ziua care urmează.

Sărac, sărac, Dănilă al nostru, dar căciula are și Doamne ferește să și-o dea jos! O poartă peste tot! Iarna, dar și vara! Afară, dar și în casă! Chiar și în pat, tot cu căciula pe cap era. Soția ce să-i zică? Nimic, că na, e soțul ei. Copiii se distrează cu căciula bietului Dănilă. O aruncă de la unul la altul, mătură pe jos cu ea ...

Oamenii din sat cam râd de săracul Dănilă că nu are bani și că duce căciula aceea peste tot. Dănilă nu îi bagă în seamă și merge mai departe.

Odată, s-a anunțat că vine regele țării în sat, să vadă cum o mai duc sârmanii oameni. Dănilă a fost anunțat de nevastă imediat ce a ajuns acasă. Și-au adunat banii pe care i-au mai avut și soția 1-a trimis pe Dănilă în cel mai apropiat oraș pentru a lua de-ale mâncării.

Cel mai apropiat oraș era Târgu-Neamț. Acolo oamenii erau învățați și aveau tehnologie mult mai avansată. Aveau computere și seifuri, clădiri înalte și magazine.

Acolo găseai tot ce voiai, cel puțin așa credea Dănilă. Și-a pus banii într-o pungă, căciula pe cap, bundița în spate și la drum, măi Dănilă!

Spre seară a ajuns în oraș. Acolo erau lumini și multe becuri, nu așa ca la el în sat. Cum nu mai fusese niciodată în oraș și cum era noapte, s-a hotărât să înnopteze la mătușă.

Bolta cerească era plină de stele, luna se ivea printre norii albi ca niște fantasme, Calea-Lactee părea o cunună de nestemate ce împodobește infinitul. Dănilă mergea pe stradă și se minuna de frumusețea cerului în acea noapte:

- Ce magnific este cerul în această seară!
- Ce faci, domnule, nu vezi pe unde mergi?!
- Mă scuzați, domnișoară! Nu v-am văzut. Eram concentrat la frumusețea ne mai întâlnită din această seară!
- Atunci stați liniștit! Nu este nicio problemă!
- Mulțumesc pentru înțelegere! Apropo, nu o cunoașteți cumva pe doamna Prepeleac Daniela?
- Ba sigur că o cunosc! Este vecina mea!
- Mă puteți duce la ea?
- Sigur că pot. Să mergem.

Au pornit spre locul unde trăia mătușa lui Dănilă. Au ajuns la blocul cu pricina. Au urcat scările, și mătușa Daniela stătea de vorbă cu o vecină.

- Mătușică! Mătușică!
- Măi Dănilă, ce te aduce pe aici?
- Vine regele la noi în sat și m-a trimis Mirela la cumpărături.
- Acum înțeleg! Hai, intră, trebuie să-ți fie somn! Dănilă și mătușa au intrat în casă.

Aceasta i-a pregătit un pat și o masă caldă. După ce a cinat, Dănilă s-a dus la culcare și a adormit ca un prunc.

A doua zi mătușa s-a dus la cumpărături și Dănilă a mers la plimbare prin târg. Bătea un vânt calduț de vară, și Dănilă se simțea minunat. Într-un moment de neatenție, Dănilă și-a scăpat căciula din mână și dusă a fost de vânt!

- Căciula mea! Căciulița mea!!!
- Ce ai, omule, ce te vaietei atât? i-a spus o fată.
- Vântul mi-a furat căciula!!!
- Și nu ai văzut pe nimeni care a luat-o de pe jos?
- Ba da! Niște profesori! Dacă nu mă înșală memoria, parcă i-am auzit spunând că se duc în laborator să îi facă niște teste!
- Laborator? Teste? Gata, știu!!! E profu' de chimie! E sigur el! Mister rezolvat!
- Bine, dar eu cum mi-o recapăt?
- Hai să mergem la școală!

Într-adevăr, norocul lui Dănilă că s-a întâlnit cu acea fată! Enigma era rezolvată. Dar căciula trebuia recuperată!

Au ajuns la școală și s-au dus direct la laboratorul de chimie. Au deschis ușa cu multă, multă atenție și înăuntru ... nu era nimeni. Căciula, pe nicăieri. Toate lucrurile erau la locul lor. Nicio carte mutată, nici măcar tabla ștersă.

Când s-au uitat mai cu atenție, căciula lui Dănilă era așezată la loc de cinstă într-un seif cu cod secret și cu multe computere în apropierea ei. Fata stătea pe gânduri, și Dănilă se văita:

- Văleu, căciulița mea!
- Stai omule liniștit, că rezolvăm noi situația!
- Fata s-a dus imediat la unul din calculatoare și după multe, multe încercări a reușit să spargă codul secret.
- Nu sunt ei mai deștepți ca mine. Cea mai simplă parolă din lume: FORMULĂ!
- Mulțumesc pentru ajutorul acordat, tânără domniță!
- Hai nu-mi mai zi așa!

Au plecat de la școală fericiți nevoie mare că au reușit să-i recupereze căciula lui Dănilă! Eroul nostru s-a dus în căutarea mătușii pentru a-i spune cele întâmplate. După ce i-a povestit pățania pe care o avusese, și-a luat banii rămași și cumpărăturile făcute de mătușă și a plecat spre satul său pentru a întâmpina regele și pentru a-și îmbrățișa copiii și soția. Nu va uita niciodată această zi în care era cât pe ce să rămână fără căciulița lui dragă și scumpă. Dar cu siguranță va veni mai des la oraș pentru a se documenta în domeniul științei și literaturii.

Ioana Lipan, clasa a VII-a B

Cortează!

DATINI ȘI OBICEIURI

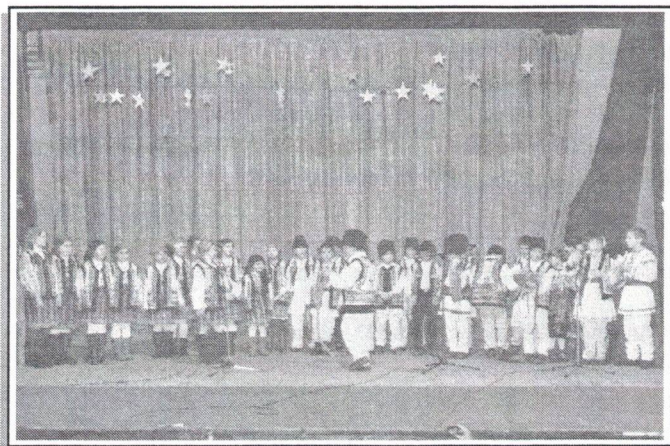
Afară ninge liniștit, în casă arde focul!

Pe noi, cei mici, cu cei dragi în jurul nostru, ne îmbie atmosfera plină de bucurie din seara minunată din AJUNUL CRĂCIUNULUI. Bradul este împodobit sărbătorește. Mama pregătește bunătățile la bucătărie. Toată familia se desfată cu acestea.

Liniștea nopții învăluie căsuța mirosind a brad și vanilie.

Deodată se aud zgomote și chiote de copii. Sunt colindătorii! Dar ce sunt colindele?

Colindele, prezentă vie pe întreg spațiul locuit de români, „fac parte vie dintr-un fond comun și unitar de tradiție și creație populară orală.”

Colinda românească aparține unei zone culturale vaste ce se întinde de la Marea Egee și din regiunile pontice până la Baltica și Marea Albă, în direcția sud-nord, și de la Adriatica și Munții Boemiei până spre Urali și chiar dincolo, în direcția vest-est. Profesorul Petru Caraman arată că, „indiferent de patria în care locuiește, de neamul căruia îi aparține, de limba ce o vorbește, cu neînsemnate variații, circulă cam aceleași credințe, rituri, aceleași obiceiuri de adaptare la viața materială, aceleași unelte, aceeași tematică a plasticii și, în bună parte, a produselor poetice sau poetico-muzicale”.

Este explicat faptul că genul colindei a interesat pe cercetătorii culturii populare sub cele mai diverse aspecte.

Colinda românească este cunoscută ca viețuind în tipuri și variante muzicale și literare impresionante ca număr și realizare artistică. Alături de Cântecul de Stea, aceasta este nelipsită din repertoriul folcloric de iarnă al copiilor-colindători, „aducători de noroc și bucurie la gazdele pe care le colindă”.

Colindele sunt cântece tradiționale de Crăciun. Ele vestesc și preamăresc nașterea lui Iisus, venit pe lume ca să mântuiască oamenii de păcate, reluând sub diverse forme emoționale povestea biblică a morții Mântuitorului.

Colindele exprimă bucuria oamenilor cu ocazia acestei sărbători creștine.

Datinile și obiceiurile sunt extrem de bine prezentate în folclorul din județul Neamț. S-au păstrat, ca manifestare, exclusiv în ceea ce privește obiceiurile de iarnă, fiind cunoscute sub diferite denumiri: „teatru folcloric”, „teatru popular”, „alaiuri de datini și obiceiuri”.

Plugușorul este un cântec tradițional, care se cântă în noaptea Anului Nou. Exprimă urări de belșug în gospodărie pornind de la povestea lui „bădica Traian”, care a început să are și să semene, obținând o recoltă bogată. Plugușorul se lega în trecut de începutul anului calendaristic, care la români coincidea cu începutul anului agricol, 1 martie.

În fiecare Ajun de An Nou, cu fastul impus de sărbătoarea pe care toți o țin, plugușorul este datina care, la români, se menține uimitor de temeinic.

Cete de „urători” cu sau fără plug cu boi, dar niciodată lipsite de o recuzită sugestivă (clopote, tălânci, bice, buhaie) colindă gospodăriile recitând un text care, în variantele clasice, face ample referiri la muncile agrare necesare obținerii pâinii: arat, semănat, secerat, treierat, măcinat, coacerea colacilor, felicitând pe cei din casă și urându-le belșug și fericire.

Toți urătorii din alai sunt îmbrăcați în straie țărănești tradiționale și la comanda urătorului hăiesc și activează instrumentele și elementele de recuzită din dotare.

Cântecul și jocul ursului sunt atestate ca fiind specifice Moldovei. Arheologii au relevat faptul că strămoșii noștri, dacii, „cei mai viteji și mai drepți dintre traci” (Herodot), aveau un adevărat cult pentru ursul carpatin și practicau un ritual în care se întrebuița pielea de urs.

Pentru romani, ursul a rămas un animal sfânt și pentru alte motive care ar putea fi enunțate: nu mănâncă leșuri (cadavre, hoituri), nu atacă omul decât dacă este provocat și nu intră într-o casă necurată.

Caracterul sacru al ursului, în mitologia romană, reiese și din jocul ursului de la sărbătorile de iarnă, când colindătorii, mascați în **URȘI** și **URSARI**, urează un an fericit gazdelor, care-i primesc cu voie bună.

Animalul moare și reînvie, într-o dramatizare simbolică a mitului renașterii naturii, în jurul florei și a faunei în special, marcat de ieșirea ursului din hibernare.

Jocul este susținut de 3-4 personaje. Ursul, îmbrăcat în piei de animale, pe față are o mască și bot, se sprijină pe o bâță, iar ursarii sunt îmbrăcați în costume zdrențuroase și bat tobele.

Capra sau Alaiul caprei. Cel mai vechi și spectaculos din carnavalul de iarnă, „Alaiul caprei”, amintește de unul din puținele animale care, dezavuat în superstițiile și credințele populare, cunoaște o prestigioasă prețuire în sfera datinilor de Anul Nou în Moldova. În orice alai de capră întâlnim două categorii de personaje, departajarea realizându-se prin intermediul vestimentației și al misiunilor ce trebuie îndeplinite în timpul spectacolului. Grupul care însoțește capra caută parcă, gesticulează și se străduiește să mascheze, fără un anume substrat mitologic, momente mai mult sau mai puțin dramatice din viața caprei. Jocul caprei poate fi acompaniat melodic de fluieraș sau trișcă sau de vioară, o armonică sau chiar un taraf de lăutari. Spre sfârșitul spectacolului, **CAPRA**, clămpănind, se oprește din joc, țiganii fac plecăciuni spectatorilor, așteptând drept răsplată bani sau colaci.

Cât de frumoase sunt aceste datini și obiceiuri de pe meleagurile noastre!

Numai la noi, românii, poți vedea așa ceva!

Să le păstrăm!

„La mulți ani!”

*Înv. Elena Gugiu,
Prof. Nona Butnariu*

- În Bulgaria, Crăciunul („Koleda”) începe la 12 noaptea, când fetele tinere pregătesc o pâine specială („Krava”) pentru al lor „Koledar” (colindător) favorit.
- În Grecia cadourile nu se împart de Crăciun, ci pe 1 ianuarie, în momentul în care grecii sărbătoresc Sfântul Vasile.
- În Irlanda, de Crăciun, se aprind lumânări la ferestre, ca semn de bun venit adresat Mariei și lui Iosif. Tradiția cere ca fiecare lumânare să fie aprinsă de persoana cea mai tânără din casă și să nu fie stinsă decât de cineva pe nume Mary.
- În Olanda, la trecerea în Noul An, pe străzi se ard brazii de Crăciun și se lansează artificii, pentru a se alunga spiritele rele ale vechiului an.
- De Anul Nou, la britanici, prima persoană care intră în casă trebuie să fie bărbat, deoarece se spune că aduce noroc. Primii veniți aduc de obicei mici cadouri; dacă îți intră în casă prima dată o femeie, o persoană blondă sau roșcată, acest lucru înseamnă ghinion în anul care a început. De asemenea, prima persoană care trece pragul casei nu trebuie să vină cu mâna goală, ci cu mici daruri simbolice ca pâine, cărbune, sare, acestea fiind simboluri ale vieții.

Culese de Ioana Lupu și Larisa Ripanu, clasa a VIII-a A

Contează și limba română...

Drepturile ortografice ale orașului

Dacă veți urmări plăcuțele de la intrarea în oraș (e vorba de localitatea unde apare revista „Contează!”) sau documentele oficiale, înscrisurile comerciale etc., veți constata că este preferată formula mai puțin complicată: **Tîrgu Neamț**. Desigur că suntem de acord cu concizia, simplitatea, cu condiția să nu încalce normele Academiei Române, cel mai înalt for cultural și științific al țării. În „Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române” (Ediția a II-a, Buc., Ed. „Univers enciclopedic”, 2005), elaborat de Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan-Al. Rosetti” sub egida Academiei, la litera T, găsim exemplul localității **Târgu-Mureș**, care este valabil și pentru numele orașului nostru. Vom scrie așadar **Târgu-Neamț**, cu *â*, pentru că este un *î* interior cuvântului, și cu cratimă, pentru că termenul generic (aici, *târg*) nu este urmat de un adjectiv, un grup prepozițional sau un genitiv, cu care ar fi format o unitate de înțeles.

Grupul „Româna corectă” al Facultății de Litere – Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
(coord., conf.univ.dr. Ioan Dănilă)

Cortează!

Iubim și protejăm natura!

Bradul este un simbol al statorniciei, al puterii și verticalității poporului nostru. El a fost omniprezent de-a lungul istoriei românilor. Din lemnul lui oamenii și-au făurit case, obiecte de uz casnic, trecători, cruci și icoane, ca o dovadă a credinței lor. Scoarța bradului, bogată în tanin și rășină, este folosită în industria chimică și în sfera medicală, iar vârfurile tinere ale ramurilor și conurile verzi se folosesc în scop terapeutic.

Bradul aparține fundamental culturii arhaice românești. Numele său este moștenit de la geto-daci care, cu siguranță, ne-au transmis, odată cu numele, o parte din mitologia și manifestările rituale legate de acest arbore. Importanța bradului - atât intrinsecă, practică, cât și simbolică - nu a scăzut odată cu trecerea timpului.

Totuși tendința actuală este cea de a proteja această specie atât de valoroasă. Se știe că defrișarea masivă a pădurilor, inclusiv a celor de conifere este una dintre cauzele de producere a crizei mediului. De aceea, în ultimii ani se încearcă găsirea de alternative în locul bradului de Crăciun adus direct din pădure. În acest sens, a apărut bradul ecologic, bradul artificial, precum și ideea înlocuirii în timp a bradului natural cu forme mai ecologice ale acestuia. Prin aceasta nu se dorește, cu siguranță, stingerea unui simbol, ci doar perenitatea și veșnicia acestuia. Păstrând specia, păstrăm tradiția. E important să avem brazi verzi naturali la ei acasă, în pădure, și nu în casele noastre timp de o săptămână. Să ne obișnuim, așadar, cu ideea unui brad ecologic pe care să-l îngrijim de-a lungul anului și să-l împodobim de Crăciun. Ecologia nu este doar o știință, ci și un concept de viață. A trăi într-un mediu curat și sănătos trebuie să se învețe încă de la grădiniță. Școala, biserica, familia și întreaga societate sunt chemate să oprească distrugerea naturii, să „domesticească” omul, să-l împace cu natura și să-l reaseze în natură. A respecta natura, a o înțelege și a o iubi trebuie să devină o trăsătură de caracter.

Noua educație trebuie să includă și dimensiunea ecologică, să aibă drept „coloană vertebrală” gândirea ecologică ce trebuie să fie păstrată ca un crez. Natura nu cere despăgubire pentru nimic, dar are pretenția s-o păstrăm și să o respectăm. Ea ne oferă totul numai să ne bucure, dar noi ce îi oferim naturii?

Ar trebui să ne gândim serios la această întrebare, oferind un răspuns pe măsura așteptărilor ei. Cum noi așteptăm răsplată pentru tot ce oferim cuiva și nu ne lăsăm până nu primim, și naturii ar trebui să-i dăm măcar un sfert din ceea ce primim gratuit.

Lipsa de educație ecologică a populației se manifestă frecvent. Permanent se creează impresia că așteptăm pe cineva să acționeze în urma noastră, care să se implice în protejarea mediului înconjurător, fără ca noi să ne implicăm în acest lucru.

De aceea implicarea copiilor în realizarea unor acțiuni de ocrotire a mediului va duce mai târziu la formarea unei conștiințe privind datoria omului de protejare a naturii înconjurătoare, de a combate procesul de poluare, de a se dobândi simțul responsabilității care acum este aproape inexistent.

Copiii sunt martori oculari ai transformărilor din viața socială, economică și din mediul înconjurător, iar toate aspectele le stârnesc curiozitatea, fapt ce se manifestă prin noianul de întrebări ce ni le pun.

A apărut necesitatea să acționăm în folosul naturii chiar când ne pregăteam de întâmpinarea sărbătorilor, când toată lumea se gândea la bradul cu „cetina tot verde”.

Contează!

Așa s-a născut ideea înscrierii liceului nostru în proiectul „Salvați brăduții de Crăciun!” – proiect care a constat în achiziționarea unui număr de 30 de brăduți în ghivece de la Direcția Silvică Neamț.

La sărbătoarea de Crăciun, aceștia au încântat inimile și sufletele cadrelor didactice din școală, elevilor, părinților și copiilor care i-au adoptat pentru această perioadă. În luna martie vor fi plantați în pădure de către elevii școlii noastre. Prin acest proiect suntem înscriși și într-un concurs cu celelalte școli din județ. Rămâne speranța să câștigăm și noi un premiu, drept răsplată pentru entuziasmul manifestat în achiziționarea micilor brăduți.

În virtutea acestei idei, cu gândul la binele copiilor – viitori adulți –, urmărim prin acest proiect să le facilităm posibilitatea de a gândi ca „oameni pentru oameni”, care vor o lume în care să se bucure de tot ce e frumos!

Învățătoare **Adriana Iliescu**

Despre natură și protecția ei

„Realitatea supremă a timpului nostru e... vulnerabilitatea planetei.”

John F. Kennedy

„Natura ne arată doar straturile de suprafață, dar ea e infinit de adâncă.”

Ralph Emerson

„O națiune care distruge solurile se distruge pe sine. Pădurile sunt plămânii pamântului nostru, purificând aerul și dând putere proaspătă oamenilor săi.”

Franklin Delano Roosevelt, al 32-lea președinte SUA

„Realitățile naturii depășesc și cele mai ambițioase visuri ale noastre.”

François-Auguste-René Rodin, sculptor

„Nivelul cel mai profund de înțelegere a ecologiei este înțelegerea că suntem parte dintr-un mare întreg cosmic, din univers.”

Fritjof Capra, fizician

„Omul nu este și nu va putea fi niciodată un stăpân al naturii, ci un prieten înțelept al ei.”

H. T. Odum

„Toți suntem unul – păsări, plante, animale, minerale. Toți suntem diferite manifestări ale aceleiași energii esențiale.”

Alejandro Lerner, scriitor argentinian

„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi înseamnă a contribui la fericirea omenirii.”

Eugen Pora

„Un nou mod de gândire e necesar dacă oamenii vor să supraviețuiască.”

Albert Einstein

„Nu vom salva tot ce ne-ar plăcea să salvăm, dar vom salva mai mult decât dacă n-am fi încercat deloc.”

Sir Peter Scott

„Nu te îndoi niciodată că un grup mic de oameni care gândesc și sunt dedicați pot schimba lumea. Adevărul e că e singurul lucru ce a salvat lumea până acum.”

Margaret Mead, antropolog

„Dacă omenirea ar dispărea, lumea s-ar regenera la stadiul în care era acum 10000 de ani. Dacă toate insectele ar dispărea, mediul înconjurător s-ar prăbuși în haos.”

Edward O. Wilson - „părintele biodiversității”

„Geniul omenesc nu va putea nicicând născoci invenții mai desăvârșite ca acelea create de natură, în care nu lipsește nimic și nimic nu-i de prisos”.

Leonardo da Vinci

Material realizat de elevii clasei a VI-a B, coordonați de prof. Emilia Cojocaru

Contează!

Gânduri ale unui dascăl

O.M.: Sunteți unul dintre dascălii care și-au pus amprenta pe evoluția Liceului Economic „Vasile Conta” prin profesionalism, respect față de colectiv și dragoste față de copii... Cine este profesoara Gabriela Anton?

G.A.: Sunt o persoană care, după aproape patruzeci de ani petrecuți la catedră, se poate mulțumi cu tot ceea ce a făcut. Viața a fost „darnică” cu mine, am cunoscut lucruri plăcute sau mai puțin plăcute, dar Dumnezeu m-a povățuit pe un drum de care sunt mulțumită.

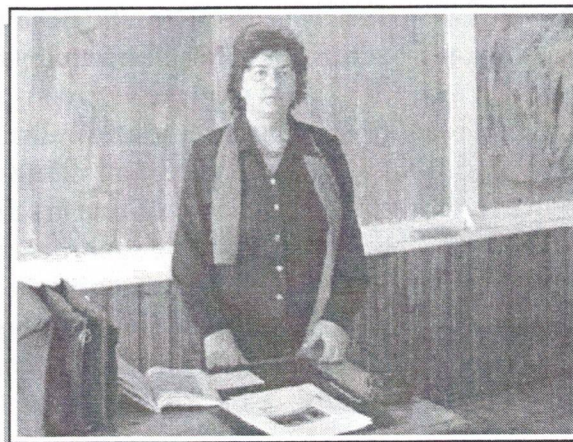
O.M.: Viața de profesor este grea, datorită încercărilor cărora trebuie să le faceți față, totuși este frumoasă prin rezultatele pe care le obțineți. Care sunt realizările care vă oferă cea mai mare satisfacție didactică?

G.A.: Frumusețea muncii unui cadru didactic este dată în primul rând de rezultatele obținute de-a lungul anilor, finalizată prin privirea senină și zâmbetul pe care-l primești de la foștii elevi.

O.M.: Suntem legați în viață de amintiri, de modele de oameni și de fapte care și-au pus amprenta pe evoluția noastră. Care sunt modelele pe care le-ați avut în vedere atunci când ați ales să fiți profesor?

G.A.: Multe amintiri, modele oameni și fapte și-au pus amprenta asupra formării mele ca dascăl. Am avut fericita ocazie de a întâlni oameni model care prin tot ceea ce au făcut au adus reușite învățământului românesc. Am încercat să mă alătur acestora și să transmit celor din jur corectitudine, modestie și adevăr.

O.M.: Care sunt preocupările cărora o să vă dedicați timpul în perioada imediat următoare?

G.A.: Vreau ca bunul Dumnezeu să-mi dea putere să fiu alături de copiii și nepoții mei și să le transmit și lor dragostea mea pentru tot ceea ce fac, iar viața să le fie călăuzită de bunătate, adevăr și devotament.

O.M.: Ce recomandări ați transmite cititorilor acestei reviste? Ce-ați transmite foștilor dumneavoastră elevi și nu numai...

G.A.: Cititorilor revistei le-aș transmite sănătate, iar în tot ceea ce fac să domine dăruirea, seriozitatea și dragostea față de semeni. Foștilor mei elevi le doresc să cultive în viața și munca lor ceva din bunătatea sufletească pe care eu am dorit să le-o transmit. Fără dragostea de oameni, fără adevăr nu poți parcurge acest drum al vieții, care de cele mai multe ori a avut obstacole și pe care am reușit să le depășesc.

O.M.: Vă mulțumim și vă dorim multă sănătate!

A consemnat Ovidiu Movilă, clasa a XI-a

PROFESII

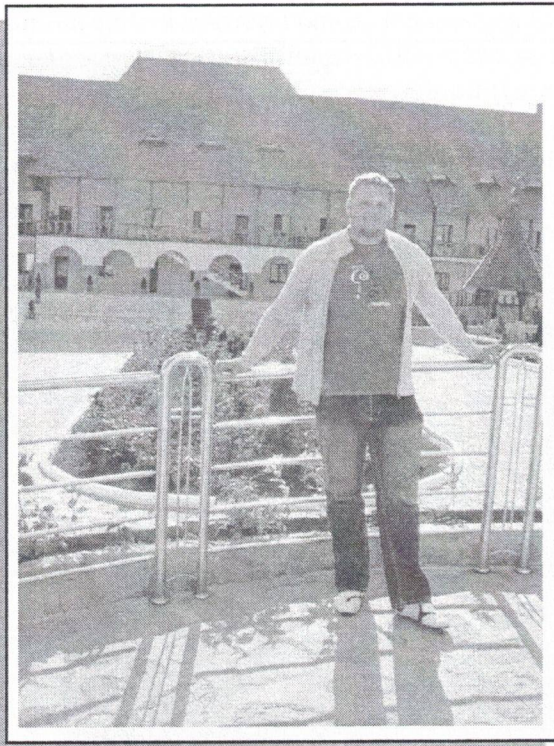
Profesorul, așa cum este cunoscută această meserie pentru societate, este una dintre cele mai vechi ocupații din lume. Fie că se numeau maestri, învățători, mentori sau înțelepți, profesorii au avut întotdeauna un statut aparte în societate. Pe vremuri, la sate și în micile orașe, învățătorul, preotul și doctorul erau personajele cele mai respectate în comunitate, oamenii de care toată lumea asculta și se rușina, iar tânărul care era luat novice de către unul dintre aceștia era norocosul care va reuși în viață.

Statutul de profesor se dobândește destul de ușor, ar spune unii. Adolescentul care își dorește să devină profesor poate apela la mai multe căi: poate urma un liceu pedagogic, care după absolvire îi aduce statutul de educator începător și poate profesia în grădinițe, sau poate merge la liceu și alege apoi o facultate de științe (Matematică, Fizică, Biologie, Economie etc), Litere (pentru a putea preda limba română), Limbi străine (Engleza, Franceza, Germana etc.), care după absolvire îi poate deschide ușile unei instituții de învățământ preuniversitar. Pentru a preda, este necesară însă și absolvirea unui curs de psihopedagogie, care se predă în timpul facultății și care îi învață pe cei ce doresc să își facă o carieră din activitatea la catedră, cum să îi înțeleagă pe copii, cum să abordeze diverse situații, cum să abordeze situațiile dificile – în câteva cuvinte, îi învață cum să îi învețe pe alții.

Studenți europeni

Contează!

O.M: Cine este... Dan Petru?

D.P: Dan Petru este un fost elev al învățământului românesc care a avut marea șansă și oportunitate să plece într-o țară precum Danemarca, unde a început să se formeze moral, profesional, valoric și intelectual.

O.M: Cum ai caracteriza învățământul danez în comparație cu cel românesc?

D.P: Învățământul danez este unul de foarte mare calitate, din toate punctele de vedere, prin profesionalitatea profesorilor, nivelul de pregătire al acestora, al stafului universitar; vorbim despre un învățământ bazat pe seriozitate, respect și foarte înaltă pregătire

academică a profesorilor; personal mi se pare un adevărat forum academic. În ceea ce privește învățământul românesc, caracteristicile sale sunt instabilitatea, stresul și un scăzut grad de reușită în viață. Are totuși un atu, fiind de calitate în ceea ce privește componenta informativă. Învățământul danez este foarte practic, traspunând teoria învățată în clasă în viața de zi cu zi.

O.M.: Care sunt șansele integrării pe piața muncii a unui absolvent din învățământul danez în comparație cu cel românesc?

D.P.: Studentul danez are oportunități multiple de a se angaja și de a se integra în cadrul locului de muncă, oportunitățile sunt multiple, iar șansele de reușită sunt foarte mari; orice ar fi, nu rămâi pe dinafară. Studentul român contemporan are șanse și oportunități infime în ceea ce privește locul de muncă, în urma a ceea ce a învățat în facultate.

O.M.: Cum găsești România de fiecare dată când vii acasă?

D.P.: De fiecare dată mai tristă, mai rătăcită, mai nesigură, mai dezbinată și nerespectată.

O.M.: Ce urare transmiți cititorilor acestei reviste?

D.P.: Urez tuturor cititorilor multă înțelepciune, stăpânire de sine, gestionarea cu maturitate a tuturor problemelor, încredere în forțele proprii, spor la învățătură, iar toate visele și aspirațiile lor să se îndeplinească.

A consemnat Ovidiu Movilă, clasa a XI-a

D-ale „scoalei”

- o La o oră de istorie un elev a spus că puterea unei țări este direct proporțională cu cantitatea de acid sulfuric pe care o produce.
- o Scriitorul Mihai Eminescu este un scriitor foarte tupeist deoarece își permite să critice pe alții.
- o Pentru că elevii din ultima bancă erau foarte gălăgioși, profesoara le-a spus: „Ultima bancă, afaraă!!!” Și ei au ascultat: au luat banca și au scos-o afaraă.
- o Lăpușneanu s-a ținut de cuvânt când a zis „De mă voi scula, pre mulți am să popesc și eu!”, dovadă că azi cel mai întâlnit nume este Popescu.
- o Creierul este un organ oarecum indispensabil capului.
- o Nechifor Lipan a avut fericita ocazie de a nu se mai întoarce acasă, fiind jefuit de niște oameni invidioși.
- o Basmul studiat de noi este Arap-Alb și este un basm cult pentru că este scris de un om cult, Eminescu. Atunci când cel care scrie basmul este incult, și basmul este incult, adică opus basmului cult, dar amândouă basmele sunt frumoase, numai că unul este scris într-un fel și celalalt în alt fel.

Contează!

Lumină eminesciană

În ziua de 14 ianuarie 2011, ora 16.00, a avut loc la Casa Culturii „Ion Creangă” Târgu-Neamț lansarea lucrării de doctorat a doamnei profesor doctor Emanuela Istrati-Macovei Sâmburul Luminii. Motive biblice în poezia lui Eminescu. Evenimentul a fost organizat de Primăria orașului Târgu-Neamț, Biblioteca Orașenească, Casa Culturii și Fundația „Ion Creangă”.

Lucrarea este structurată în două părți: „Motive veterotestamentare” (Cosmogonia, Personaje și locuri preluate din cărțile Vechiului Testament, Raiul, Cântarea Cântărilor) și „Motive nouotestamentare” (Hristos, Fecioara Maria, Hyperion ca Logos sau motivul christic în Luceafărul).

Manifestarea s-a constituit într-un dialog inedit între autoare și poetul Gheorghe Simon. A participat un public numeros, printre care elevi și profesori ai Liceului Economic „Vasile Conta”, fiecare exprimându-și punctul de vedere.

După lansarea propriu-zisă, elevii liceului nostru au prezentat un program artistic dedicat zilei de 15 ianuarie, ziua marelui poet Mihai Eminescu.

Totul s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, poetul fiind omagiat prin interpretări și cântări care au stârnit ropote de aplauze.

Suntem mândri de prezența colegilor și profesorilor noștri, modele de urmat în viață.

Elena Cozma, Ivona Ciomîrtan, clasa a VIII-a C
Profesor coordonator: Emanuela Istrati-Macovei

MOTIVUL HRISTOLOGIC ÎN „DUMNEZEU ȘI OM”

Asimilând ca nimeni altul idei și concepte din filosofii și religiile lumii, Eminescu a știut să transforme structurile abstracte în imagini poetice inegalabile, în simboluri unice. Astfel, marele poet a creat adevărate valori spirituale, îmbogățind lumea cu noi mituri altoite noilor și vechilor experiențe mistice, printr-o atentă și inegalabilă șlefuire. Poemele care se subsumează temei hristologice sunt *Christ* (1869), *Dumnezeu și om* (1873), *Învierea* (1878), *Preot și filosof* (1874-1880), toate publicate postum.

Eminescu exprimă regretul după vremurile în care sufletul „cel vergin” îl percepea pe Dumnezeu real, printre lacrimi de bucurie sfântă, în liniștea nopților senine:

„Era vremi acelea, Doamne, când gravura grosolană
 Aiuta numai al minții sbor de foc cutezător...
 Pe când mâna-ncă copilă pe-ochiul sânt și arzător
 Nu putea să-l înțeleagă, să-l imite în icoană.
 Însă sufletul cel vergin te gândea în nopți senine,
 Te vedea râzând prin lacrimi, cu zâmbirea ta de înger.”

„Mâna copilă”, „ochiul sânt și arzător” și „sufletul vergin” sunt elemente sugerând toate puritatea, inocența, necesare pentru existența credinței și a religiozității adevărate, lipsite de formalism. Iconografia

bizantină cultivă disprețul față de frumusețea fizică. Deși stângaci, desenul are virtuți nebănuite, sacre, care făceau pe omul începuturilor, cu suflet curat, să-și plece genunchii și să lăcrimeze:

„Dar pe pagina din urmă, cu trăsuri greoaie, seci,
Te-am văzut născut în paie, față mică și urâtă,
Tu, Cristoase, -o ieroglifă, stai cu fruntea amărâtă,
Tu, Mario, stai tăcută, țeapănă, cu ochii reci“.

Omul primitiv, înduhovnicit, nu mai are ochi pentru cele fizice, ci depășind aparența și omenescul, contemplă pe cele de dincolo, pe cele duhovnicești. Cultul icoanelor trebuie să fie oarecum începutul vederii lui Dumnezeu. Omul nu poate ajunge la adevărurile esențiale ale lumii atâta timp cât privește doar elementele realității fizice, fără a pătrunde în miezul lucrurilor, atâta timp cât în fața unei icoane sau a unui lăcaș sfânt este satisfăcută doar plăcerea estetică. Poetul deplânge închiderea omenirii față de spațiile primordiale, închidere născută din pierderea curăției și a sensibilității la sacru. Omenirea a devenit rece, căzând în profan, și prin aceasta profanându-se. Naivitatea celor din copilăria omenirii năștea vibrația necesară pentru a declanșa „al minții zbor de foc cutezător”:

„Azi artistul te concepe ca pe-un rege-n tronul său,
Dară inima-i deșartă mâna-i fină n-o urmează...
De a veacului suflare a lui inimă e trează
Și în ochiul lui cuminte tu ești om – nu Dumnezeu.
Azi gândirea se aprinde ca și focul cel de paie –
Ieri a fost credință simplă – însă sinceră, adâncă,
Împărat fuși omenirei, crezu-n tine era stâncă...
Azi pe pânză te aruncă, ori în marmură te taie“.

Așadar, adesea omul nu mai este sensibil și pregătit a cerceta logosul materiei, de a renunța la egocentrism și de a sesiza adevărul lucrurilor. Dincolo de estetic, acestea sunt încărcate de sens duhovnicesc, de anamneză a logosului și de unicitatea dată de prezența logosului. Astăzi însă, legătura omului cu lumea devine din ce în ce mai mult o relație indirectă, în care esențialul este greu accesibil tocmai din pricina egocentrismului și a nesațului de estetic, datorită foamei de a bucura simțurile. În aceste condiții, Dumnezeu devine ermetic omului și neînțeles. De aceea, Eminescu preferă metafora hieroglificei pentru a reda divinul, inaccesibilul fără inițiere. Hristos este o străină scriere, esoterică, ale cărei slove misterioase omul chinuie să le perceapă. Dacă viața însăși este „a istoriei rună”, cea mai adâncă și indescifrabilă încifrare rămâne divinul. Există un mister al cuvântului care nu se lasă descifrat. Este detectabilă în opera lui Eminescu o oarecare predilecție pentru teluric și elementar, sentimentul religios fiind adesea figurat prin asemenea simboluri și alegorii, prezente constant ca modalități stilistice. Câteva strofe din poezia *Dumnezeu și om* sunt reluate în manuscrisul 2290 (f.57-59), unde se află o descriere a Indiei în timpul în care unul dintre magi procește venirea lui Mesia:

„Dar un mag bătrân ca lumea îi adună și le spune
C-un nou gând se naște-n oameni, mai puternic și mai mare
Decât toate pân-acuma. Și o stea strălucitoare
Arde-n cer arătând calea la a evului minune“.

La Eminescu, în afară de câteva poeme care sunt adevărate imne liturgice, motivul teologic este ascuns în teme mari precum istoria, timpul, cosmosul.

Religiozitatea este un act specific omului, o dimensiune umană. Ea îi este omului coextensivă, iar Dumnezeu, prin lucrarea Sa revelatoare, dă religiei caracterul ei transcendent. Există la Eminescu o fascinație a idealului care domină polaritatea ideal – real. Această fascinație se manifestă și la nivelul limbajului poetic prin anumite preferințe semantice, diacronie, neliniște, nostalgii, dar mai ales prin fermitatea aspirației. „Convorbind cu idealul”, Eminescu își caută de fapt propria esență ca pe un ultim refugiu, ca pe unica protecție față de brutalitatea realității. Idealul apare uneori ca înălțime veșnic intangibilă – și de aici se naște suferința eminesciană –, alături el este interioritate.

Prof. Emanuela Macovei

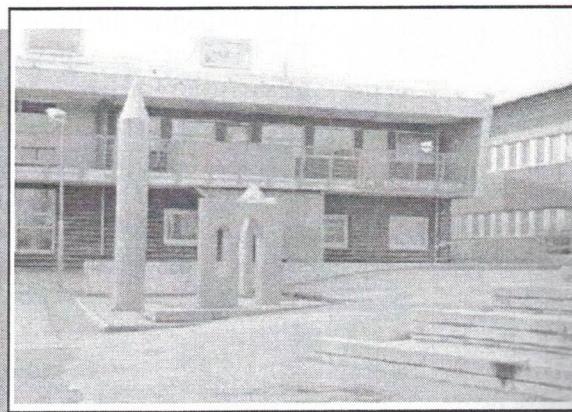

Contează!

LICEUL DIN CARTIERUL RINKEBY

după un eseu de Mario VARGAS LLOSA

Un cartier din Stockholm numit RINKEBY, a cărui majoritate a locuitorilor este formată din familii de imigranți; unul dintre cartierele cele mai sărace din țară, deși noțiunea de sărăcie în Suedia – țară care a atins cel mai înalt nivel de trai din lume, alături de Elveția – are prea puțin de-a face cu ceea ce înseamnă acest cuvânt în restul planetei. Liceul din Rinkeby este o instituție care reflectă cam ceea ce-ar trebui să fie societatea omenească, chiar lumea întreagă, dacă în rândul nostru, al oamenilor, ar prevala înțelepciunea, bunul-simț și spiritul practic. În școala aceasta învață băieți și fete care vorbesc nouăsprezece limbi, provenind din diferite țări. Știu cu toții suedeza și engleza, dar nu și-au pierdut nici limba maternă,

fiindcă în școală fiecare asistă cel puțin o dată pe săptămână la cursuri predate în limba vorbită acasă, limba strămoșilor lor. Directorul școlii, Börje Ehrstrand, e convins că integrarea acestor copii în cultura și obiceiurile Suediei este mai ușoară dacă nu-și resping originea, ci se revendică din ea, fiind mândri de obârșia lor. Filosofia școlii din Rinkeby încapă într-un singur cuvânt: **toleranță**.

„Ca musafir al liceului, eu, Mario VARGAS LLOSA, am fost întâmpinat de nouăsprezece băieți și fete care mi-au urat bun venit, fiecare în limba sa natală. Alcătuiau împreună un evantai de rase, tradiții, religii și culturi din lumea întreagă. Erau tinere scandinave în minijupă lângă fete acoperite din Yemen, arabi nord-africani amestecați cu turci, chileni și chinezi, purtând haine extravagante ori sobre.

A urmat spectacolul: un rezumat al vieții și operei lui Alfred Nobel (1833-1896); chimistul care a inventat dinamita a fost un mare industriaș și a donat întreaga avere premiilor care-i poartă numele. Această sinteză biografică nu omitea faptul că bogatul și celebrul personaj fusese un social-democrat republican și antimonarhist care scrisese și câteva opere literare, mai mult entuziasmat decât inspirat. Reprezentația a devenit apoi mai didactică, explicând asistenței în ce constau descoperirile și realizările laureaților Premiului Nobel în medicină, fizică și chimie. Jos pălăria! În schimb puștiiăștia, prin desene, fotografii, ilustrate și explicații orale, unele pline de umor, au reușit să ofere o idee destul de precisă despre respectivele descoperiri științifice.”

În urmă cu douăzeci de ani, cartierul și școala din Rinkeby nu erau nici urmă din ceea ce este azi. În zonă domnea violența, iar fotografiile din epocă arată că sălile de clasă, curțile și coridoarele școlii erau un monument de mizerie și de dezordine, randamentul școlar fiind cel mai scăzut din întreaga țară. Și, în condițiile acelea, unul dintre profesori, Börje Ehrstrand, a devenit directorul liceului. Reformele introduse de el au fost discutate cu părinții, care din clipa aceea au început să participe intens și constant la toate activitățile școlare, inclusiv la cele didactice. Din acel moment, chiar părinții și elevii au asigurat curățenia școlii, făcând muncă voluntară.

Liceul din Rinkeby e remarcabil nu numai fiindcă aici conviețuiesc băieți și fete din tot spectrul cultural, ci și pentru că de trei ani elevii săi figurează în palmaresul concursului național de matematică, grație excelentelor rezultate școlare obținute de mulți dintre ei. Cererea a făcut ca în ultimii cinci ani să crească numărul elevilor: în prezent un sfert dintre ei provin din alte cartiere, iar faima instituției a ajuns să depășească granițele Suediei. De curând Comunitatea Europeană a premiat școala, considerând-o instituția care a reușit să prevină cel mai bine delincvența juvenilă.

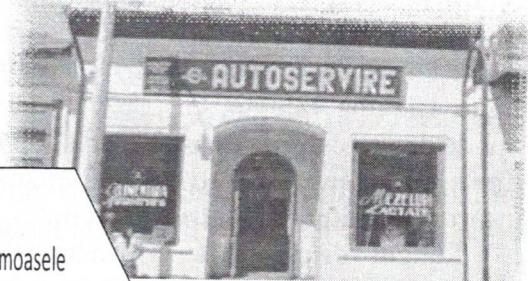
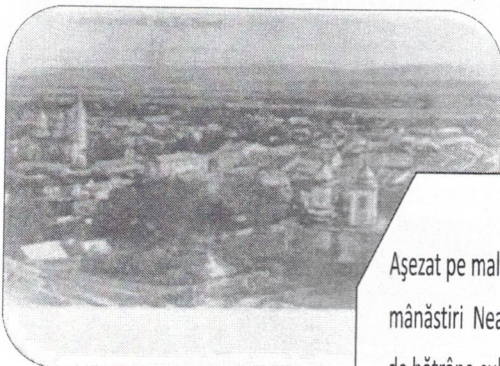
Reforma toleranței sau toleranța reformei – totul a început cu copii. Ei trebuie să învețe să conviețuiească cu cei care sunt altfel, cei care au altă limbă, altă piele, alt zeu, alte obiceiuri; să învețe că trăind împreună cu ei vor scăpa, ca de un reziduu inutil în propriile lor culturi, de tot ceea ce îngreunează ori împiedică coexistența cu ceilalți. În felul acesta sigur vor reuși, mai târziu, când vor fi adulți, să trăiască în armonie în acea diversitate etnică, lingvistică și religioasă, care, fie că vrem sau nu, va defini lumea în pragul căreia ne aflăm deja.

Ana Olteanu, clasa a XI-a

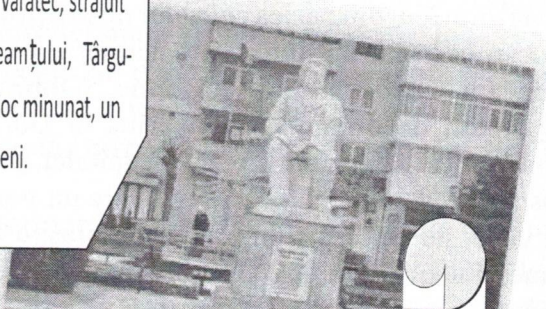
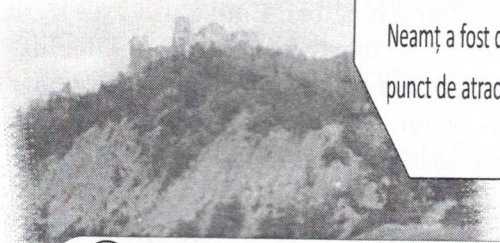
Adaptare după articolul „Rinkeby“ de Mario VARGAS LLOSA

Contează!

Târgu-Neamț, de ieri ... și de azi ...

Așezat pe malul Ozanei, la mică distanță de faimoasele mănăstiri Neamț, Secu, Sihăstria, Agapia și Văratec, străjuit de bătrâna culme a Pleșului și de Cetatea Neamțului, Târgu-Neamț a fost dintotdeauna și va rămâne un loc minunat, un punct de atracție pentru turiștii de pretutindeni.

În trecut a fost un orașel cu străduțe pietruite, înguste, cu clădiri vechi, unele cu o arhitectură frumoasă, altele mai modeste.

Centrul orașului era format din bulevardul Ștefan cel Mare, străzile Cuza-Vodă, Carol I și Ferdinand.

În această zonă se găseau cele mai mari și mai arătoase prăvălii, ateliere, gospodării, fiind partea cea mai populată a orașului.

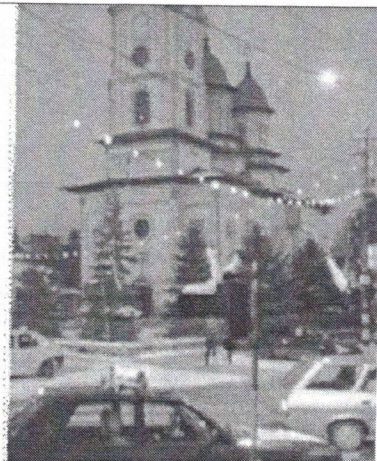
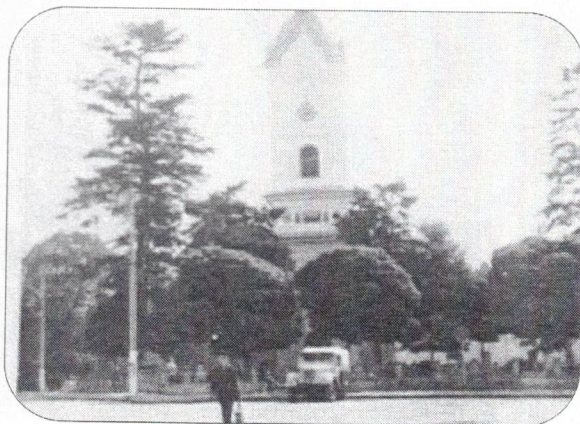
Grădina publică se bucura de mare atenție și aici școlile organizau serbările de sfârșit de an școlar.

Orașul avea mai multe suburbii: Humulești, Barieră, Condreni, Pârâul Ursului, Batalion, Pometea, Tuțuieni și Humuleștii Noi.

Atât orașul, cât și suburbiile lui s-au dezvoltat și s-au schimbat de-a lungul timpului. În locul vechilor clădiri s-au construit blocuri noi, școli și licee, străzile s-au asfaltat, s-au lărgit, au apărut magazine noi, fabrici (cum ar fi Volvatir, Fabrica de Chereștea), ateliere noi, societăți comerciale etc.

Orașul a devenit unul nou, modern, însă mai dăinuie amintirile anilor trecuți...

Cu toții trăim speranța unor noi transformări ale orașului în viitor.

Material realizat de **Andrei Avădanei** și **Adina Ursache**, clasa a VIII-a C
Coordonator, prof. Daniela Cristea

Contează!

EXCURSIE ÎN CAPITALA PATRIEI NOASTRE

În zilele de 12-13 decembrie 2010, împreună cu colegii noștri de liceu, am hotărât să organizăm o excursie în capitala țării noastre, București. Alături de profesorii Ghiocel Nuțu, Larisa Antal și Romeo Roman, de prietenul nostru Mădălin și de doamna Claudia Ghilan, pe care o deranjăm destul de des cu cererile noastre, urma să vizităm clădirea Parlamentului, Patriarhia Română și să ne încărcăm spiritual la Teatrul „Nottara“.

Lungul drum până la București l-am parcurs cu trenul; a fost un drum obscur, dar plin de năzdrăvăni din partea colegilor noștri, prilej de a descoperi noi aptitudini ale acestora, pe care credeam că îi cunoaștem bine. Dimineața friguroasă de duminică ne-a prins în Gara de Nord. În ciuda „primirii reci” a capitalei, grupul nostru a fost nerăbdător să descopere un nou stil de viață, de cultură și artă, un nou oraș, o nouă lume, Bucureștiul. Am așteptat preț de câteva minute în stația de troleibuz, care ne-a dus spre locul unde am fost cazați. După o pauză de „încărcat bateriile”, am pășit spre ceea ce avea să fie pentru unii colegi una dintre cele mai frumoase experiențe ale anilor de liceu.

După un drum lung cu RATB-ul, am pășit cu respect în Muzeul Național de Istorie, unde am avut șansa să petrecem câteva minute la tezaurul istoric național, să cunoaștem ceea ce cu greu putem cuprinde pe larg în orele de curs. La ieșire am trecut în revistă Biblioteca Națională a României, Banca Comercială Română, CEC Bank, construcții care impresionează prin statutul și frumusețea arhitecturală deosebită. De acolo am pornit spre Centrul Istoric al Bucureștiului, unde am zăbovit foarte puțin, pașii conducându-ne spre Patriarhia Română. Aici am aprins o lumânare și ne-am închinat la moaștele Sfântului Dumitru cel Nou Basarabov, protectorul Bucureștilor.

Spre seară, ne grăbim să ajungem la Teatrul „Nottara“. Mergând cu pași repezi, am trecut prin Piața Revoluției, loc în care am ținut un moment de reculegere în memoria celor care și-au pierdut viața în evenimentele de la 21 decembrie 1989, am vizitat parcul Cișmigiu și ne-am fotografiat la kilometrul 0 al României, în fața Teatrului Național. În sfârșit am ajuns la ceea ce avea să fie pentru unii dintre noi prima piesă de teatru pe care am vizionat-o într-un teatru adevărat, opera „Clipe de viață”, în interpretarea a

doi dintre marii noștri actori: Emil Hossu și Virgil Ogășanu. Piesa este foarte cunoscută publicului, întrucât a câștigat premiul Pulitzer pentru dramă.

După vizionarea piesei de teatru, ne-am îndreptat spre locul de cazare spre a ne odihni și pregăti pentru ziua ce va urma.

Ziua de luni a început devreme pentru noi. În pași rapizi ne-am îndreptat spre Parlament, unde eram așteptați de către domnul deputat Toader Mocanu. După lecția de democrație realizată de reprezentanții Centrului Educațional din Camera Deputaților, în care am învățat mecanismele de realizare a legilor în România, am început turul clădirii Parlamentului. Din culise am reținut că echipa din Tg.-Neamț a lăsat o impresie foarte bună celor ce ne-au coordonat în aceasta activitate educațională.

Prin bunăvoința domnului senator Toader Mocanu am avut șansă să privim Bucureștiul de pe acoperișul clădirii Parlamentului. Priveliștea și sentimentul trăit nu pot fi descrise în cuvinte, sedimentându-se în sufletul tuturor ca o frumoasă amintire, într-o zi de iarnă.

După ce am luat masa alături de politicianii noștri, în restaurantul Parlamentului, spunem la revedere gazdelor noastre și ne îndreptăm spre finalul călătoriei noastre, dar nu înainte de a merge la shopping. Centrul comercial „Unirea” și Târgul de pe Lipsani au fost principalele noastre ținte.

Drumul spre casă nu a fost lipsit de peripeții, fiecare încercând să se distreze și să se bucure de cele câteva ore rămase până la... casa noastră. A fost o experiență plăcută și așteptăm cu nerăbdare următoarele excursii. Și am înțeles că vor urma.

Ovidiu Movilă, Marius Naiman, clasa a XI-a

O EXCURSIE DE VIS... COOL!

Totul începe într-o zi de vineri, mai exact pe data de 21.01.2011, când o mare parte din liceeni dar și dintre cei de la gimnaziu așteptăm cu nerăbdare autocarele spre Vatra Dornei. Se simțea în aer dorința de a ajunge... chiar dacă încă nu plecaserăm. Fiecare își căuta colegi de cameră, se făceau planuri privind locurile în care vom merge, ce vom face. Ne-am îmbarcat iute în cele patru autocare și... la drum!

Așa a început mica noastră călătorie, în care ne-au fost alături doamnele profesoare Larisa Antal și Cătălina Tudose și domnii profesori Ghiocel Nuțu și

Constantin Popa.

Drumul a fost superb, pictat în culori dulci, cu peisaje de poveste, cu dealuri și munți acoperiți de păduri de brad, puțin ninse, asemeni unor bătrânei stând la gura sobei și vorbind despre viața de cazarmă... și puțină ceață în vârf, acolo unde hogașul culmilor descarcă toată tristețea poveștii lor. Era ceva parcă dumnezeiesc... ghețarii care o luau la vale, cu grosimea de un metru, ca niște soldați care și-au făcut datoria pe câmpul de luptă. Iarna nu s-a stins... strigăm noi în așteptarea părții.

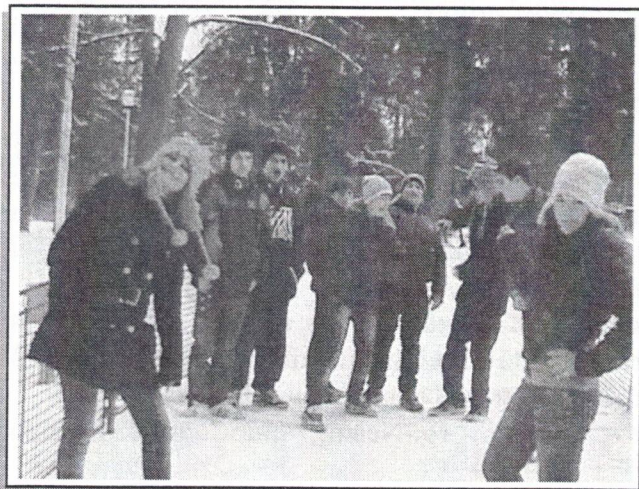
Am făcut primul popas la Broșteni, ne-am mai dezmorțit puțin picioarele și ne-am mai luat câteva provizii, pornind cu toate forțele spre destinație. Într-un sfârșit am ajuns la locul cu pricina, acolo unde urma să ne cazăm. Hotelul „Intus“, un hotel frumos, cu camere destul de spațioase și... bine încălzite, ne aștepta să ne desfășurăm într-ale distracției. În holul hotelului, eram nerăbdători să luăm cheile de la camere, să ne lăsăm bagajele și să mergem pe parte. Dar a fost un lung proces de decizie, fiecare dintre domnii profesori a avut grijă să țină cont de părerile copiilor, de modul cum doreau să fie cazați... unii la parter, alții mai sus și așa mai departe.

După finalizarea „chestiilor” administrative, ne-am retras în camere și ne-am făcut programul pentru aceste zile.

Când am ajuns pe parte, programul a fost uitat. Fiecare a luat-o de la capăt... Un capăt care i-a făcut fericiți. Zăpada era minunată; pe parte curgeau, într-o adunare cosmopolită, schiori profesioniști și începători, specialiști în săniuțe sau în datu... cu placa. Ce program!? Ce minunăție!

A fost o excursie în care ne-am distrat! Duminică a fost cea mai tristă zi... ziua plecării. Cu fețele triste, somnoroși de atâta... zăpadă, am și uitat de drumul până acasă! Oricum, Vatra Dornei rămâne acolo! Noi vom reveni!

Robert Atomei, clasa a IX-a A

Pe un pod... în parcul din Vatra Dornei

Un exemplu de schior... de-al nostru

Contează!

De vorbă cu autoritățile, de vorbă cu antreprenorii

În ziua de 20.01.2011, elevii claselor a X-a din Liceul Economic „Vasile Conta” Târgu-Neamț au avut ocazia să participe la o întâlnire cu boardul Comisariatului Județean pentru Protecția Consumatorilor Neamț și să viziteze una dintre întreprinderile producătoare de ambalaje, printre cele mai moderne din țară, SC Evadix SRL Piatra-Neamț.

Tema discuției din cadrul CJPC Neamț a fost „Banii noștri, drepturile noastre”, prilej cu care comisarul-șef Gelu Moldoveanu a realizat o scurtă descriere a activităților desfășurate în cadrul instituției, a atribuțiilor angajaților acesteia, evidențiind rolul important pe care îl are această structură de prevenire și control într-o economie de piață.

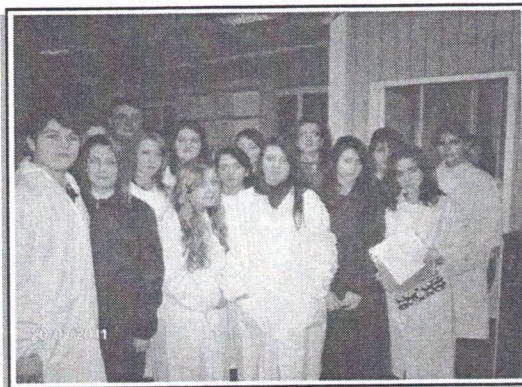
Informații privind acțiunile de consiliere, prevenire ce privesc toate domeniile economice, sancționarea operatorilor economici în cazul abaterilor de la legislație au fost prezentate pe larg de gazda noastră. „Un consumator bine informat va ști să se apere”, este motto-ul cu care și-a încheiat distinsul vorbitor prezentarea.

„Asociațiile Consumatorilor, realizate prin inițiativă publică, trebuie să sesizeze toate nemulțumirile consumatorilor. Într-o societate consumeristă, cetățenii trebuie să aibă inițiativă, să fie informați și să prevină orice derapaj de la lege”, a declarat doamna Nicoleta Nica, comisarul superior, în cadrul aceleiași instituții.

În final elevii au primit pliante cu informații referitoare la procedurile de urmat în cazul abuzurilor comercianților și prestatorilor de servicii față de clienți, pe care în ziua de 15 martie 2011, declarată Ziua Mondială a Drepturilor Consumatorului, elevii să le ofere cetățenilor din Târgu-Neamț.

În partea a doua a vizitei în Piatra-Neamț, elevii au făcut o vizită didactică la SC EVADIX MPI SRL pentru a afla mai multe informații referitoare la realizarea ambalajelor din mase plastice (polietilenă, polipropilenă, materiale complexe).

Grupul EVADIX MPI, folosind experiența și poziția sa în domeniul tipografiei, a intrat pe piața ambalajelor flexibile înființând în România SC EVADIX MPI SRL Piatra-Neamț. Firma deține un capital 100% belgian. Filiala din România a Grupului EVADIX Belgia a cunoscut, de la înființare și până în prezent, o dinamică impresionantă, fiind unul dintre actorii de referință pe piața ambalajelor imprimate, cu o cifră de afaceri de peste 31 de milioane de euro, câștigând locul 3 în topul firmelor (23 octombrie 2008 la ediția a XVI-a), organizat de Camera de Industrie și Comerț Neamț.

Activitățile SC EVADIX MPI SRL sunt structurate pe patru domenii: imprimerie, marketing direct, logistică și integrare e-Business. Organizarea acesteia se bazează pe inovație și modernism, pe relații de competență și performanță, cu o structură organizatorică flexibilă ce permite comunicarea totală.

Elevii, îmbrăcați în echipament specific angajaților firmei, au avut ocazia să facă un tur al întreprinderii, însoțiți de managerul de producție Tudor Gheorgheciuc, care le-a descris pe larg tehnologia și procesul de fabricație al ambalajelor.

Și cum timpul s-a scurs repede, totul s-a stins la poarta școlii, la coborârea din autocar a elevilor. Un salut cu respect față de cei care ne-au fost alături în această vizită, doamna profesoară Anișoara Carp și domnul profesor Romeo Roman.

Oricum, pe 15 martie am oferit pliante cetățenilor din Tg.-Neamț, amintindu-le de Ziua Mondială a Drepturilor Consumatorilor.

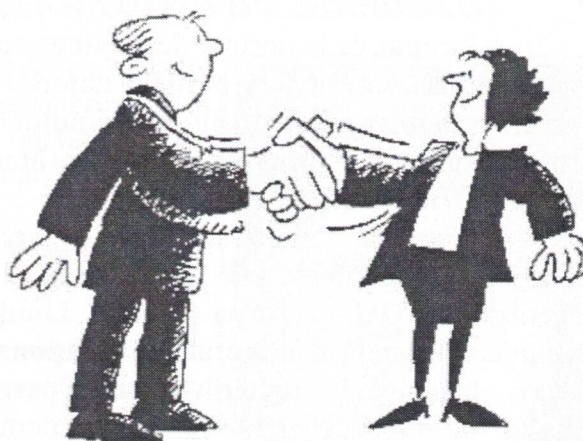
Dorina-Gabriela Armanu, clasa a X-a A

Ecōnomiștii învață tainele medierii

Poate cel mai greu, pentru români, este să vorbească în public sau la un microfon atunci când un reporter, de nici nu știi unde, apare să-ți pună o întrebare despre... orice. Ori, pentru a deprinde arta vorbitului frumos, convingător și emoționant, pentru a utiliza corect termeni ce aparțin științei economice, orele de Comunicare profesională ne-au deschid drumul călătoriei în lumea cuvintelor. Și se pare că nu numai...

Astfel, la modulul de Comunicare profesională, elevii clasei a X-a B au realizat o simulare a unei medieri între conducerea și sindicatul firmei noastre de exercițiu. Protagonisții acestei simulări au fost chiar elevii: mediatorul – Simona Pascariu; sindicatul a fost reprezentat de Oana Obreja, Magda Obreja și Liviu Onofrei, iar patronatul firmei i-a avut ca lideri pe Andreea Huțanu, Ana Nistor și Denisia Marcu; procesul-verbal al întregii acțiuni a fost întocmit de către Iulian Stan. Am avut și un reprezentant al presei, reporterul Diana Ichim (adică eu, cea care am consemnat la fața locului, atunci pentru ziarul „Răcnetul Carpaților”, iar astăzi pentru revista *Contează!*).

Supărați nevoie mare pe condițiile de muncă din firma de exercițiu și pe reducerea numărului de bonuri de masă acordate, sindicalisții au ieșit în „stradă”... Primiți cu greu de conducerea firmei, aceștia au adus argumente și para-argumente pentru îmbunătățirea vieții angajaților. Patronatul: nu și nu, sindicatul: da și da! Și dă-i și luptă, și dă-i și luptă, întocmai ca în cazul unei medieri a unui conflict real.

În final toată lumea a câștigat: patronatul a înțeles că fără angajați bine retribuiți nu-și va putea atinge obiectivele propuse, sindicatul a înțeles că negociind poți câștiga (nu totul!), mediatorul și-a făcut datoria, colegii au înțeles cum stă treaba, iar eu am consemnat pentru dumneavoastră! A... să nu uit: domnul profesor a înțeles că are de-a face cu adevărați profesioniști și ne-a „sanționat” cu câte un FB.

Diana-Gabriela Ichim, clasa a X-a B

Caleidoscop juridic

Ce este medierea?

Medierea reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților. Medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele și să le sprijine pentru soluționarea conflictului, prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.

Ce se întâmplă în timpul medierii?

Rolul mediatorilor este acela de a vă facilita negocierea dintre părți și de a vă sprijini în soluționarea unui conflict. Ei vă ajută să vorbiți deschis despre conflictul dumneavoastră și să găsiți o soluție reciproc convenabilă, eficientă și durabilă, care să satisfacă toate părțile. Mediatorii au obligația de a vă explica din faza primară despre procedura de mediere și de a răspunde la întrebările puse de dumneavoastră, după care fiecare participant la procedura de mediere are oportunitatea de a-și expune cazul, fără a fi întrerupt. Mediatorii nu decid cu privire la cine are dreptate, nu judecă ce s-a întâmplat și nu caută vinovați. Ei ajută participanții să discute deschis despre problemele lor și să-și identifice soluții viabile, eficiente, durabile. În final, mediatorii vor ajuta părțile să redacteze un acord cu privire la înțelegerile la care au ajuns.

 Corteză!

O aventură londoneză

A început de la dorința de a ajunge acolo. De aici au mai fost de urmat câțiva pași până la materializare, care a fost posibilă datorită finanțării primite prin intermediul sub-programului Comenius, prima ramură a Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții (LLP).

Cursul de formare la care am participat – Creative Methodology and Language Skills – a fost organizat de Oxford House College Londra, Marea Britanie. Pe lângă conținutul informațional bogat și divers, ideile noi și activitățile creative, participarea la curs a însemnat și schimbul de experiență între profesori de diferite naționalități – Franța, Finlanda, Spania, Turcia, România, Ungaria.

Orele de curs au fost interactive deoarece s-a folosit intens lucrul în echipă sau perechi, pentru a înlesni o mai bună cunoaștere între participanți.

Atelierele de lucru au fost foarte antrenante, fiecare sesiune începând cu un joc sau o poveste în care noi, cursanții, eram actorii principali.

Pe lângă cursuri și oameni interesanți, participarea la această activitate a reprezentat și

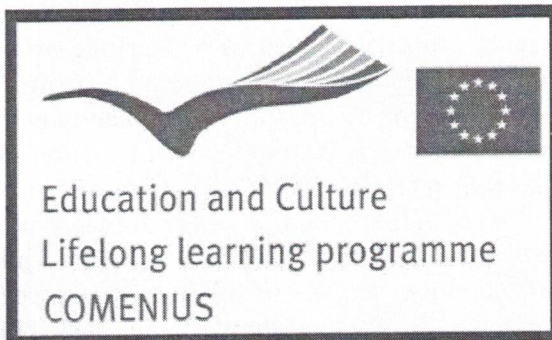
cunoașterea în mod direct a unei părți măcar din cultura și civilizația britanică. Londra este poate cel mai cosmopolit oraș din Europa, un loc în care îți este literalmente imposibil să te plictisești. Mă gândesc acum să menționez un punct care m-a impresionat profund și nu știu la care să mă opresc. Au fost atâtea! Poate Muzeul Britanic, din care din nefericire am văzut doar o mică parte – este imens, iar timpul meu a fost limitat; sau tablourile lui Turner de la The National Gallery; statuia lui Freddy Mercury din Tottenham Court Road; cu siguranță și stațiile metroului londonez – care este cea mai veche stație de metrou din Londra și din lume? – aștept răspunsul. Muzeu și pub-uri, teatre și cinematografe, plimbarea pe străzi sau pe malurile Tamisei – căreia i-am spus tot timpul Sena (să fie un semn? Paris, here I come!) –, în orice loc găsești ceva interesant.

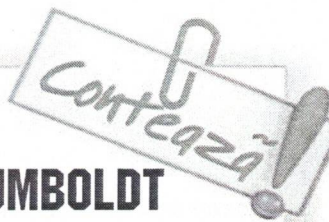
Altă lume, alt mod de a privi viața. Nu pot decât să vă doresc să ajungeți acolo. Credeți-mă, merită! Și nu e greu deloc. Trebuie să știți doar atât, stimați colegi: www.anpcdefp.ro

E ușor și pentru elevi. Trebuie doar să

formăm o echipă și să lucrăm indiferent de lipsa de timp, oboseală sau alte rațiuni care ne-ar fi împotriva. Așa că... LA TREABĂ!

Larisa Antal, profesoară de limba engleză

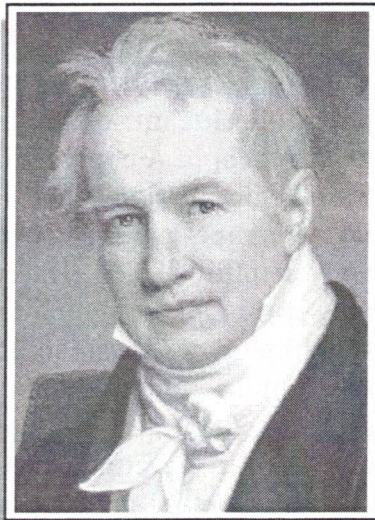

VIAȚA ȘI PERSONALITATEA LUI ALEXANDER VON HUMBOLDT

Alexander von Humboldt, pe numele său adevărat Friederich Wilhelm Heinrich Alexander Humboldt, s-a născut la data de 14 septembrie 1769 la Berlin. Când tatăl său, Alexander Georg Humboldt, a împlinit 18 ani, bunicul său, Johann Paul, a fost înnobilit ereditar, fapt care explică cuvântul *von*, ce arată o origine nobiliară.

Între anii 1789 și 1790 studiază la Universitatea din Göttingen și face o călătorie în vestul Germaniei, în urma căreia scrie broșura *Observații mineralogice asupra unor bazalturi din valea Rinului*.

În 1798 începe șirul călătoriilor pentru care savantul a devenit celebru, prima dintre acestea fiind cea în care, împreună cu medicul francez Aimé Bonpland, a făcut observații geodezice și mineralogice, au cules plante pentru ierbare și au urcat pe muntele Monserrat, în Catalonia. În iunie 1799 se află în insula Teneriffe, iar în iulie același an ajunge în Venezuela. În anul 1800 străbate llanosurile, regiunile necunoscute din interiorul Americii de Sud, parcurge fluviul Orinoco, iar la sfârșitul anului ajunge în Cuba. În 1801 ajunge la Bogotá, capitala de azi a Columbiei, iar la începutul anului 1802, la

Quito, capitala Ecuadorului, pe 23 iulie același an urcă pe vulcanul Chimboraso și încheie anul prin munții și văile Perului ajungând la Lima; a studiat curentul rece al Perului, care a primit numele de *curentul Humboldt*.

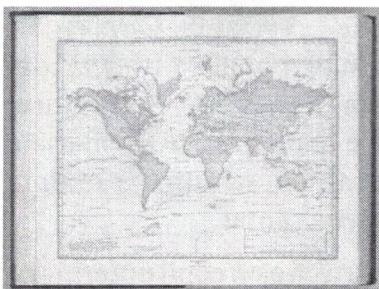
Întreaga operă a lui Humboldt cuprinde șase sute treizeci și șase de cărți – studii, tratate, cercetări –, având sute de pagini fiecare. Cercetarea nu s-a limitat la domeniul geografiei, așa cum ar fi de așteptat, ci a cuprins lucrări de geologie, minerit, meteorologie, astronomie, fizică, chimie, fiziologie, zoologie, anatomie comparată, arheologie, etnografie, istorie, economie politică, univers, izvoare termale, lichenii de stâncă.

Geografia la care se referă Humboldt nu se lasă în capcana descriptivismului simplu, ci pune și anumite fundamente sau limite în domeniu: „Ultimul țel al geografiei este... cunoașterea unității în diversitate, studierea legilor generale și a legăturilor interne ale fenomenelor telurice”. Legat de faptul că întregul Univers era unitar, și cunoașterea științifică trebuie să-l reflecte ca atare: „Impulsul meu principal a fost întotdeauna strădania de a cuprinde fenomenele lumii exterioare în legătura lor generală, natura ca întreg pusă în mișcare și însuflețită de forțele interne... Principiul meu fundamental este: tendința constantă de a recompune din fenomene unitatea naturii, a afla în grupele de fapte izolate marile legi ale lumii, apoi a arăta cum, din cunoașterea acestor legi, te poți ridica la legile de cauzalitate care le leagă pe unele de altele”.

Fără îndoială, Alexander von Humboldt este cea mai proeminentă figură a geografiei în secolul al XIX-lea, a fost tipul reprezentativ al cercetătorului de teren înzestrat cu un pătrunzător spirit de observație și cu o mare putere de generalizare și sinteză și a ajuns la concepția despre unitatea lumii materiale, încercând să abordeze și să prezinte această unitate.

Andrei Resmeriță, clasa a XII-a B; coordonator, prof. Ghiocel Nuțu

ȘTIAȚI CĂ...

... România este prima țară din lume cu producție de petrol înregistrată statistic (1857), cu exploatare între văile râurilor Prahova și Trotuș?

... depresiunea colinară a Transilvaniei este cea mai mare din Europa?

... cea mai nordică localitate este Horodiștea (jud. Botoșani): 48°15' lat. N?

... cea mai sudică localitate este Zimnicea (jud. Teleorman): 43°37' lat. N?

... cea mai vestică localitate este Beba Veche (jud. Timiș): 20°15' long. E?

... cea mai estică localitate este Sulina (jud. Tulcea): 29°41' long. E?

... cele mai calde ape termale (56°C) se găsesc în împrejurimile orașului Băile Herculane?

... cel mai înalt pas din Carpații românești este Pasul Urdele, din munții Parâng: 2141m?

... Siretul este râul cu bazinul hidrografic cel mai extins: 42 830 km²?

... cel mai lung râu este Mureșul: 768 km?

... Oltul, cu lungime de 737 km, curge în întregime pe teritoriul țării?

... lacul cu cea mai mare suprafață este Razelm: 41 500 ha?

Contează!

Mari artiști . . .

Matilda Pascal-Cojocărița este o cântăreață română de muzică populară.

S-a născut în 4 octombrie 1958, la Negrești, în județul Vaslui, într-o familie de oameni simpli și care avea deja trei copii. A copilărit în orașul natal până la 17 ani. Studiile liceale și le-a însușit la Liceul de Chimie din Iași, iar cele superioare, la Facultatea de Muzică, în cadrul Universității „Spiru Haret“, de curând absolvind și masterul în folclor. După absolvirea liceului, s-a agajat la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice din Iași, s-a înscris în ansamblul combinatului, unde a făcut și muzică populară, și ușoară, și dansuri populare. În 1979 a câștigat echivalentul de atunci al titlului „MISS România“ din zilele noastre, și anume locul I al primului concurs de frumusețe feminină din România, sub deviza „Muncă, tinerețe, frumusețe“, concurs ce a avut loc la Costinești.

„Tot ce am gândit am realizat, și de aceea mă consider un om împlinit. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a dat sănătate și putere de muncă și le mulțumesc copiilor mei, care de fiecare dată m-au înțeles, pentru că viața noastră este așa cum este... mai mult pe drumuri și nu am fost tot timpul lângă ei. Despre lupta cu timpul pot spune că este destul de dificilă, dar am răzbătut. Timpul mi-a oferit toate posibilitățile și cred că le oferă fiecăruia dintre noi. Contează însă să știi să le alegi și să fii pe fază la momentul potrivit. Nu pot spune că eu am ales meseria scenei. Dumnezeu m-a hărăzit și El mi-a ales calea. Nu mi-am propus niciodată să ajung o mare vedetă, o mare cântăreață. Așa a vrut Dumnezeu.

Mă felicit, pentru că sunt un om puternic.“

. . . Mici artiști

O cheamă Ana DRAGU. Are doar doisprezece ani și e „MARE VEDETĂ“. E un pui de om cu zâmbetul strâns pe chip, cu ochi limpezi și zglobii și cu succesul prins în coșite. Dragu ni-i de ea când apare pe scenă și cântă melodii mai vechi decât bundița sa ce are o sută de ani. Parcă-i o moldoveancă ieșită din romanele istorice ale lui Sadoveanu. A pășit pe calea cântecului și suntem mândri că învață la Liceul Economic „VASILE CONTA“.

CONTAți pe ea! E cea mai populară vedetă din școală, iar noi încingem hora veseliei în jurul succesului său. Și parcă e imaginea din copilărie a doamnei Matilda Pascal-Cojocărița, talentată moldoveancă alături de care a cântat.

Să o felicităm, pentru că e un copil puternic.

Ana-Andreea Pătrăcescu, clasa a V-a C

Pentru că moda este o preocupare permanentă a tinerilor, vă propun un foileton care să se ocupe de:

ÎMBRĂCĂMINTEA OMULUI ÎN TIMP ȘI SPAȚIU

Motto: „Viața poate fi înțeleasă doar privind în urmă, dar poate fi trăită doar privind înainte.” (Soren Kierkegaard)

Partea a V-a

➤ **Moda secolelor XVII-XIX**

Moda secolului al XVII-lea este dominată și impusă de moda franceză datorită faimei curții lui Ludovic al XIV-lea.

Revoluția franceză din acest secol a adus o serie de modificări în vestimentația masculină, în care se preiau forme din costumul popular și din îmbrăcămintea unei clase noi în plină dezvoltare – burghezia.

Proporțiile fenomenului se datorează nivelului de dezvoltare atins de industria textilă, comerțului cu țările coloniale, dezvoltării industriei coloranților.

De la *paneuri*, care circulau în epocă în nenumărate variante: rochii „zburătoare”, cu paner circular, „rochii vagi” care porneau din umeri și se lărgeau imens în partea de jos, se trece spre rochii supte, de o mare frumusețe.

Istoria modei este marcată de Revoluția franceză; hainele devin un prilej de manifestare a ideilor noi, rochiile albe și simple fiind un mijloc de exprimare a apartenenței la ideile republicane. Moda *sanculotte*, cu pantalon lung, prins în bretele, vestă scurtă, bonetă roșie și saboți, inspirată din costumul popular, este caracteristică acestei epoci revoluționare, căreia bărbații îi datorează pantalonul lung. Curentul romantic aduce în modă un veșmânt încărcat, prin contrast cu cel inspirat din lumea antică.

În 1842 apare *crinolina*, o fustă circulară; ea reprezintă o întoarcere spre idei și idealuri care păreau apuse. La începutul secolului al XIX-lea apar primele încercări de motivare teoretică a croirii detaliilor produsului. S-au dezvoltat metode pe baza principiilor geometrice folosite și astăzi în construcția tiparelor.

În ultima jumătate a secolului al XIX-lea, inventarea mașinii de cusut a permis creșterea productivității muncii și realizarea de produse cu forme de o complexitate mai mare.

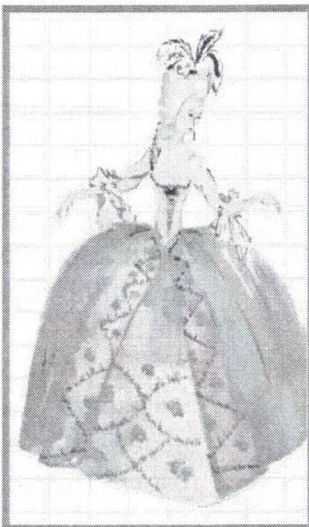
Costumul francez în perioada...

... lui Henric IV

... Revoluției Franceze

... lui Loudovic XVI

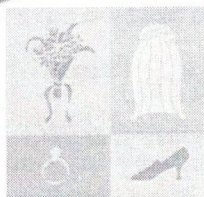

... lui Loudovic XIV

Va urma...

aterial realizat de elevii clasei a VII-a A, sub îndrumarea prof. Codruța Balan

 Contează!

Vă place moda și de aceea
vă invit să aflați câte ceva despre ...

Stiluri vestimentare

Sport

Cu accesoriile potrivite, poți transforma un costum sobru într-unul mult mai tineresc.

Nu te-ai fi așteptat să poți asocia sacoul cu stilul sport? Ei bine, este posibil și, în plus, foarte șic. Asortează costumul cu un tricou și cu accesorii sport și vei obține acest look.

Exemplu: - **sacou** din poliester;

- **tricou** din vâscoză și elastan, cu imprimeu;

- **pantaloni** din poliester;

- **șapcă** din catifea raiată;

- **tolba** din piele întoarsă, cu ornament din capse.

Va urma....

Material realizat de elevii clasei a VII-a A, sub îndrumarea prof. Codruța Balan

CUM IUBEȘC ECONOMIȘTII

Dragobetele reprezintă o sărbătoare cu rădăcini slave celebrate de noi, românii, pe data de 24 februarie și intitulată și *Ziua îndrăgostiților*.

Cu o săptămână în urmă ca sărbătoarea de Dragobete să fie aniversată, toate clasele Liceului

Economic „Vasile Conta“ au fost anunțate de către doamna profesoara Karina Cojocariu, că la etajul al 3-lea se va desfășura un concurs în care avem libertatea de a da frâu liber imaginației, să arătăm prin simboluri cum iubește fiecare. Toate clasele au venit cu idei foarte originale și ambițioase pentru a schimba monotonia din pauze într-o lume de basm, dar și pentru programul artistic pregătit, care este acompaniat de decorul ce reprezintă o temă din cadrul concursului.

A două temă a concursului se intitulează „O rază de soare”, unde au participat toți liceenii, dar de data aceasta individual, exprimându-și propriile gânduri și sentimente. Sutele de scrisori au fost selectate de doamna profesoară și apoi jurizate de către domnii profesori: Larisa Antal, Cristina Ioan și Grigore Manole, care au hotărât asupra celor mai originale, frumoase și comice dintre ele.

Tot programul a început prin prezentarea de către doamna profesoară Karina Cojocariu a celor mai frumoase scrisori încadrate în tema „O rază de soare”, apoi programul artistic a fost continuat, fiecare clasă în parte prezentându-și tema (*Cum iubește clasa a... a*) și programul artistic în fața profesorilor, părinților și invitaților.

Realizatori: Mirela Baciu, clasa a IX-a A, Rareș Ravariu, clasa a IX-a B

Câteva gânduri...

Dragi absolvenți,

Timpul, marele dirijor în orchestra universului, aleargă pe lângă noi.

Au trecut câțiva ani de la prima intare în scenă. Ați fost marii actori care și-au jucat bine rolul. Dăruirea, ambiția, elanul, perseverența, exigența au fost mereu în preajma voastră. Piesa e la ultimul act. Actorii și-au jucat rolurile, decorul devine desuet, sala e încă plină. Aplauzele nu se aud. Pentru voi va începe curând o altă reprezentație.

N-a fost un vis, deci nu-l lăsați să se spulbere!

Creați-vă alt vis și nu renunțați la el!

Îndepliniți-l și vă veți simți împliniți!

Nu încercați să trăiți fără să visați!

Intrați în noua voastră piesă!

Le mulțumim părinților voștri pentru că au crescut niște oameni minunați!

Dacă auziți aplauze, sunt pentru voi! De astăzi noi, profesorii, vom deveni figuranții care vă vor urmări din umbră și vă vor îmbrățișa de la distanță.

Mulțumim!

Cu toată considerația,
profesor Daniela Cristea

Viitorii mei foști elevi,

Timpul trece repede... Știu că mă veți acuza, pe bună dreptate, că spun o banalitate; e ciudat însă cum ne vin în minte aceste banalități abia când se apropie un final – finalul de liceu. Ca diriginte de clasa a XII-a, ajungi să spui și banalități, ajungi să te repeți... Nu știu dacă diriginții sau elevii de clasa a IX-a realizează banalul adevăr al trecerii rapide a timpului.

Întorcându-mă în urmă cu patru ani, îmi amintesc provocările de atunci: transformarea școlii în liceu, prima generație de boboci, specialități noi, balul bobocilor și multe altele, care îmi scapă pe moment.

George Călinescu spunea că *tineretea se învață*; proaspeții liceeni de acum patru ani au învățat tineretea odată cu profesorii lor, numai că elevii priveau în viitor, iar profesorii în trecut. Elevi și profesori au parcurs această experiență inițiativă a tineretii cu momentele ei dificile, dar și cu multe bucurii. Împreună cu colegii mei am constatat schimbarea majoră a elevilor noștri; copiii de ieri, pe care credeam că îi cunoșteam (pentru că mulți ne fuseseră elevi și în gimnaziu) deveniseră adolescenți rebeli, care nu mai acceptau să fie tratați ca niște copii... Profesori și elevi am fost nevoiți să ne cunoaștem din nou unii pe alții, să ne re-înțelegem unii pe alții, să găsim alte căi de comunicare. Dacă am reușit sau nu... poate vom afla la întâlnirea de zece ani a promoției 2007-2011 – prima promoție a Liceului Economic „Vasile Conta”. Cine s-ar fi gândit la acest lucru în urmă cu patru ani? Eram așa de aproape de sfârșit, că încă de atunci ne îndreptam către acest sfârșit, dar ne consolăm cu adevărul din dictonul latin „Finis corant opus”, adică *Sfârșitul încununează opera* sau pentru că începusem cu un șablon, îmi permit să vă mai spun unul: *un sfârșit e un nou început*. Să sperăm că în cazul primei noastre promoții, atât sfârșitul (examenul de bacalaureat), cât și noul început (admiterea la facultate) vor fi încununare de succes.

Probabil că ar mai fi multe de spus, dar trebuie să închei, pentru că, așa cum spunea Marin Preda, *timpul nu mai are răbdare*.

Prof. Gheorghe-Ghiocel Nuțu diriginte la clasa a XII-a B

Gânduri „potrivite”

M-am gândit în fel și chip cum și ce să aștern pe hârtie pentru absolvenții noștri și am hotărât în cele din urmă să las cuvintele să curgă din umbra a doi poeți români.

Titlul îi este tributar lui Tudor Arghezi, cu ale sale „Cuvinte potrivite”.

Începutul scrierii mele vine dinspre Lucian Blaga:

„[...] Pământule, dă-mi aripi: săgeată vreau să fiu să spintec nemărginirea, [...]” (Lucian Blaga – *Vreau să joc!*, în vol. „Poezii”, Editura Minerva, București, 1986)

Așa aș vrea eu să vă văd, chiar și peste ani; să vă lăsați aripile să vă poarte cât mai sus, cât mai departe.

Să vă alegeți drumul cu mintea, dar și cu inima, iar când alegeți, să nu uitați să puneți în balanță și stropul de plăcere pe care trebuie să-l ofere orice îndeletnicire – munca fără plăcere rețază aripi.

Trăiți astfel încât să nu priviți niciodată înapoi cu regret. Și mai ales nu renunțați niciodată la visele voastre pentru că, “People who don't have dreams, don't have much” (autor necunoscut).

Prof. limba engleză, Larisa Antal

La cât mai mulți ani!

Ce face un copil de doi ani? Ei bine, vârsta de doi ani este vârsta întrebărilor, perioada în care copilul face primii pași în formarea siguranței de sine și a echilibrului interior, își dezvoltă capacitățile de cunoaștere și de comunicare.

Revista *Contează!*, la al doilea număr, face primii pași în definirea propriei identități, a propriului stil, îndreaptă greșelile pe care, fără voia sa, ci datorită unui entuziasm juvenil, curat, fără prejudecăți, le-a creat la prima sa apariție.

Să facem împreună din revista *Contează!* o publicație așteptată de cititori, un forum al elevilor, un manifest promoțional pe piața educațională din județul Neamț.

Și nu va fi ușor!

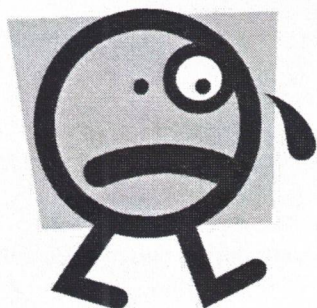
Prof. științe economice Romeo Roman

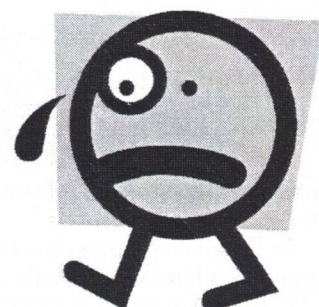
Cuprins

Elevi de onoare – profesor Daniela Cristea. Traducerea textului a fost realizată de prof. Ecaterina Leu	1
Sub căciula lui Dănilă Prepeleac – Daniel Movilă, clasa a VIII-a C	2
Sub căciula lui Dănilă Prepeleac – Ioana Lipaș, clasa a VII-a B	3
Datini și obiceiuri - înv. Elena Gugiu, prof. Nona Butnariu	4-5
Iubim și protejăm natura – înv. Adriana Iliescu	6-7
Despre natură și protecția ei – elevii clasei a VI-a B, coordonați de prof. Emilia Cojocaru	7
Gânduri ale unui dascăl – a consemnat Ovidiu Movilă, clasa a XI-a	8
Studenti europeni – a consemnat Ovidiu Movilă, clasa a XI-a	9
D-ale „școlai” – Petronela Adiaconiței, clasa a VIII-a A	9
Lumină eminesciană – Elena Cozma, Ivona Ciomîrtan, clasa a VIII-a C	10
Motivul Hristologic „În timp și spațiu” – prof. Emanuela Macovei	10-11
Liceul din cartierul Rinkeby , după un eseu de Mario VARGAS LLOSA – Ana Olteanu, clasa a XI-a	12
Târgu-Neamț de ieri... și de azi... – Andrei Avădanei și Adina Ursache, clasa a VIII-a C	13
Excursie în capitala patriei noastre – Ovidiu Movilă și Marius Naiman, clasa a XI-a	14
O excursie de vis... cool! – Robert Atomei, clasa a IX-a A	15
De vorbă cu autoritățile, de vorbă cu antreprenorii Dorina-Gabriela Armanu, clasa a X-a A	16
Economiștii învață tainele medierii – Diana-Gabriela Ichim, clasa a X-a B	17
O aventură londoneză – prof. Larisa Antal	18
Viața și personalitatea lui Alexander von Humboldt – Andrei Resmeriță, clasa a XII-a B	19
Mari artiști... mici artiști – Ana-Andreea Pătrăcescu, clasa a V-a C	20
Îmbrăcămintea omului, în timp și spațiu – elevii clasei a VII-a A, sub îndrumarea prof. Codruța Balan	21
Cum iubesc economiștii – Mirela Baciuc, clasa a IX-a A Rareș Ravariu, clasa a IX-a B	22
Gânduri pentru... sine	23
Pagina de critică!	24

Pagina de critică...

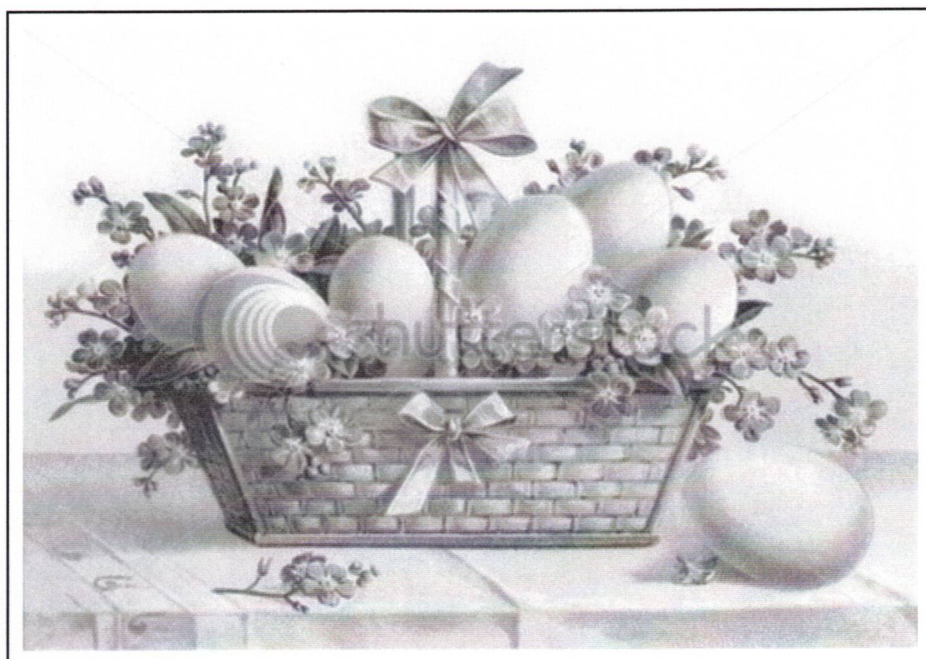

**Scrieți orice sugestie pe adresa
revistaconteaza@yahoo.com**

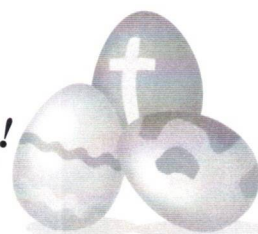

Planul de școlarizare pentru anul școlar 2010-2011

2 clase a IX-a	Economic/Comerț
1 clasă a IX-a	Matematică/Informatică

*Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paște,
Colectivul de redacție al revistei „Contează!”
vă urează sănătate, belșug,
împlinirea gândurilor și speranțelor dumneavoastră!
Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă ocrotească!*

„Contează!“

Apare sub egida Editurii „Egal” Bacău, tel./fax:0234/ 519803

ISSN 2069 5764

Coeditor: Liceul Economic „Vasile Conta” Tg-Neamț

Adresa redacției: str. Radu Teoharie, nr. 3, tel.: 0233/791228

email: revistaconteaza@yahoo.com

Colectivul de redacție:

Redactor-șef: Ovidiu Movilă

Redactori: Marius Naiman, Daniel Movilă, Ioana Lipan, Petronela Adiaconiței, Elena Cozma, Ivona Ciomîrtan, Ana Olteanu, Andrei Avădanei, Adina Ursache, Robert Atomei, Armanu Dorina-Gabriela, Diana-Gabriela Ichim, Andrei Resmeriță, Ana-Andreea Pătrăcescu, Mirela Baci, Rareș Ravariu.

Prof. coordonatori: Larisa Antal, Karina-Ingrid Cojocariu, Daniela Cristea, Emanuela Macovei, Romeo-Ioan Roman

Culege text și tehnoredactare: Claudia Ghilan

Corectura: prof. Larisa Antal, Daniela Cristea și Grupul „Româna corectă” al Facultății de Litere Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

Prepress: Mariana Bistriceanu

